

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

AYSEL SƏFƏRLİ

YOXLUĞUNUN
CAZİBƏ
QÜVVƏSİ

«Elm və təhsil»
Bakı – 2018

1

Redaktor: Nəcibə ilkin
şair-publisist

Aysel Səfərli. Yoxluğunun cazibə qüvvəsi
Bakı, «Elm və təhsil», 2018, 164 səh.

Aysel Səfərlinin şeirlərində estetik poetik oxcar olduqca yerində və rəngarəngdir. Ana, vətən, sevgi hisslərinin aliliyi onun şeirlərində özünə xüsusi yer tutub. Onu oxuduqca poeziyanın gözəlliyini bir daha hiss edir və o aləmin sehrinə düşürsən. Artıq ikinci kitabı “Yoxluğunun cazibə qüvvəsi” ilə oxucu görüşünə gələn şairənin şeirləri inanırsız ki, hər kəsin ruhuna, qəlbina rahat yol tapacaq və stolüstü kitabı olacaq.

ISBN 978-9952-8176-4-5

© Aysel Səfərli, 2018

Müəllifdən

Həyatda yoxluq nədir heç bilməmişdim.
Canımdan çox sevdiyim atam mənə heç yoxluq yaşatmamaq üçün bütün ömrü boyu mübarizə apardı...

Beləcə yoxluq bilmədən böyüdüm mən ən şirin xeyallarla, gələcəyə inamlı xoş arzularla..

Kaş ki, böyüməsəydim...

Böyüyüb həyatın qoynuna atıldıqdan sonra bildim yoxluqların dadı necə imiş... Bəzən turşməzə, acı, bəzən dözülməz, ağrılı, bəzən də bu ağrılara alışmış və acılardan zövq almış birinə döndü ruhum...

Və...Heç bilməzdim ki, mənə heç yoxluq yaşatmayan atam, gün gələcək yoxluğun ən acısını yaşadacaq öz yoxluğu ilə...

Beləcə yoxluqların içində var olmağa çalışdım. Ağrılarla, xatirələrlə mənə yoxluqlarını, həsrətini yaşadanları sətirlərdə dirildib bəzən içimdə intihar edərək bu gün «Yoxluğunun cazibə qüvvəsi» ilə yenidən görüşünüzə gəlmişəm.

İnsan ruhu hər zaman həsrətində, əlçatmazlığında olanlara tərəf can atarmış.

Mən də içimdə əbədi yaşatdığım müqəddəs duyğularımın «Yoxluğunun cazibə qüvvəsinə» doğru can atdım. Zəngin ədəbiyyatımız mənə də öz küncündə kiçik də olsa yer ayırır... arzusu və hədsiz istəyilə...

Sevgilərlə: Sizin Ay Seli...

Gəncliyin poetik işığında

Poeziya – insan duyğularının ən dərin və sirli dünyasının təsviridir. Heç kəsin görə bilmədiyini, düşünə bilmədiklərini görən bu təsviri yalnız şairlərdi. Bu bacarığı isə Allah hər şairə qədərincə vermir. O şairlərə verir ki, onların ruhu sözlə musiqinin daim ünsiyyətindədir. Bu ünsiyyətdə kədər də var, sevinc də var, həsrət də, hicran da, tənhalıq da, vüsal da. Əslində isə poeziya dərdlərimizin anası, ümidlərimizin qayəsidir.

Aysel Xanlarqızının poeziyası çox fərqli və poetik üstünlüyü ilə seçiləndir. Söz mənəviyyat dalğasının ləpələridir, insanı hər zaman olduğu kimi tərpətmir. Onun poeziyası isə nəinki insanı tərpədir, hətta fikrin, düşüncənin dalğasında itirir. İnsan bu dalğadan çıxma bilmir, onun ənginliklərinə baş alır.

*Qaranalığı əyninə geymiş
Taleyimin günəşsiz ləpələridir
Sənsizlik...
Bətnimdəki ümidlərin
Ölü doğuşu
Ölümlə görüşmək kimidir
Sənsizlik...*

Sənsizliyin poetik dildə ifadəsini ruhunun tələbində etiva edən şairə sevgisini,

aşiqliyinin həsrət mizanında güzgüləyir. Özü də çox sadə və rahat. Amma bu rahatlığın içində şair narahatçılığı poeziyanın elə bir gözəlliyində dilə gəlir ki, sanki elə sən-sizliyə üz tutmaq istəyirsən. Onun yangısı, tənhalığı qəlb yandıran aha dönsə də, poetik gözəllikdə onu elə aşiq kimi sevir sən.

Mən Aysel xanımı ilk dəfə şeir söylərkən tanıdım və onun ruhunun, qəlbinin sözə baxışını, bu baxışdakı doğmalığı duydum. Sanki bu insan poeziya ilə əkiz doğulmuşdur. Onun nazını çəkir, onunla səmimi danışır və aliliyində özünə hakim olmağı bacarır. Bundan başqa onun nəzakətli davranışı, səmimiyyəti, mədəniyyəti və əqidə saflığı şeirlərində olduğu kimi aydın görünürdü.

*Özgə bir havanı udmamaq üçün,
Tutub nəfəsimi saxlayacağam.*

*Yeriməyi bacarmayan arzular,
Bir ümidin dizlərində bükülüb.*

Həyatı reallıqların dalğasında ləpələnen kəs, şeiriyyatın sahilində özünə yer tapa bilir. Dənizin şəffaflığına boylandıqca sözün sirr qapısına yaxınlaşır və onu tilsimiylə sehrləməyi bacarır. Mən onu kəşf etdim. Sözün həqiqi mənasında onun şeirləri məni elə tilsimlədi ki, sanki uzun müddət idi ki, bu poetik səhnənin acısını çəkirdim.

Onun anaya, ataya olan sevgisi də elə şeirin dilində sanki dil açır:

*İndi köksümdəki narahat vuran,
Adi ürək deyil, ana qəlbidir.*

Yaxud atasına yazdığı şeirdə:

*Kaş ki, bir gün sənə doğru əlim çata,
Elə xoşbəxt göz yumardım həyata,
Qərib könlüm imdadına hicran yetər,
Tale məni həsrətinlə vurub, ATA.*

Ana müqəddəsliyi, ata böyüklüyü onun nəzərində, onun tərbiyəsində elə bir qaladır ki, ondan keçməyin, onu danmağın mümkünsüzülyünü aydın görürsən. Bu möhtəşəmlik onun poeziya dilində ona görə belə dərin izlər buraxır ki, Aysel Səfərli bu sevgini hissələrinin deyil, ruhunun tələbində yaşadı. Onunla əkiz doğulub bu sevgi, onunla bir ömür yaşayıb. Bir övlad sevgisinin misralarda dilə gələn bu gözəlliyi bir məktəbdir.

Aysel xanımın poeziyası özünə, yaşına məxsus olmayan tərzdə öz dünyasının və yaşadığı anların kədərindən qaynaqlanıb. Mənəviyyatdakı saflıq, əqidəsindəki düzgünlük, baxışındakı haqqı sezmək qabiliyyəti onun maneəsiz yoluna bir açardır. Bu

mənada ata-ana sevgisi, onlara hörmət və qayğı, yaxud onlarsız həyatın acıları bir övlad, bir şair kimi onun narahat dünyasıdır.

Aysel Səfərlidə məhəbbətin, sevginin ülvi hissləri onun şeirlərinin, ruhunun əyninə biçilmiş və özünü təsdiq edə bilmişdir. Cılız və şıltaq hisslərdən uzaq, təbii hisslərin ucalığında əsl məhəbbət koması quran müəllif:

*Günahsa da səni sevmək,
Çox sevdim bu günahı mən.*

Sevginin günahı yoxdur. Ancaq bu günah olsa da belə, onu qəbul edən şairə bu günahı sevir. Onu özünə əziz bilir. Bu, onun qəlbinin böyüklüyü və Allaha olan sevgisi qədər əzizdir. Və

*-Bu eşq siqaret deyil ki,
Bir anda çəkib bitirəm,*

-deməsi eşqin əbədiliyinə işarədir. Belə eşqi yalnız o kəslər yaşayar ki, onlar sədaqətin, etibarın, inamın zirvəsində öz hakimliyini qorusun. Sevinirəm ki, Aysel kimi qadınlarımız bu mənada çox güclüdür.

*Taleyin öz fırçasıyla,
Dərdimin şəklin çəkirəm.*

*Gülüşün yırtıq donuna,
Oturub yamaq tikirəm.*

Fikrin poetik ifadəsinə diqqət edək. Dərdin şəklini çəkmək, gülüşün yırtıq donuna yamaq tikmək kimi bədii ifadə tərzini yeni nəfəsdə qadın məni, qadın qururu misra arxasında özünü təsdiq edir. Budur qadın şairin gözəlliyi...

Gözəl görən gözəl düşünür, gözəl düşünən həyatdan zövq alır. Məhz şairəni düşüncələri ilə həyatın kədər qoxuyan ağrısından ləzzət alan şairəni onu misra-misra düşüncəsində nizamlayır və ruhunun tələbində onu əzizləməyi bacarır.

Vüsəlin uzanan yolları ürəyinin başından və həsrət dolu qışından keçən Aysel Xanlarqızı bu qəribliyə, bu soyuqluğa bir-mənalı baxır. Hardasa bu yolların sonunda bir şirinliyin, bir doğmalığın olduğunu aydın hiss edir.

*İtirdim gözümmün fırçasını da,
Rəngli görəmmirəm ömrünü daha.
Bəxtimin yarımçıq tablolarını,
Dərddən satın alıb ruhum çox baha.*

Məhbəbat insanın mənəviyyəti ilə bağlı olduğundan, bütün hisslər kimi onu da tərbiyə etmək, insanı bu məktəbə hazırla-

maq lazımdır. L.Feyerbax gözəl deyib “Sev, ancaq həqiqi məhəbbətlə sev” Məhz həyata baxışında yanılmayan Aysel xanım bəslədiyi sevgisinə, bağlandığı aşiqinə özünün mənəvi dünyasından boylanır. O, sevginin yaşıl tülünə bürünüb, könlünün bahar nəfəsində qış bəxtinin pişvazına elə çıxır ki, sanki “xoşbəxt taleyinə” xoş gəldin edir.

*Əlil arabasında
Qismətimə doğru
Necə də addımlayır-
Bəxtimin ayaqları.*

Yaxud:

*Ocaqdakı dibi yanmış ümidi
Kimə yedirim axı...
Sənin baxışında dilimlənir həsrətim.*

Taleyin hər kəsə verdiyi qismətlə barışmaq ehtimalı çox adamda öz əksini doğrultmur. Əslində ümidlər insanla birgə ölür. Amma bir qadın üçün ümidlərin itməsi əzablı an olsa da, özündə dözümlü yararıda o ümidlərin ardınca qaçmağı bacarır. Həsrətinin baxışda dilimlənməsi fikriylə yenidən özünə qayıdırsa bir işarə olaraq həqiqi aşiqliyin bütövlüynə yan alır. Budur sevginin gözəlliyi...

Eləcə də başqa şeirində:

*Arzularım həsrətini öpəndə
Dodağımda yoxluğun çox göynədi...*

-deməsi bədii estetik zövqün yüksək düşüncə tərzini göstərir. Hiss edirsən ki, o, şeir yazanda poeziyanın elə bir anında olur ki, orda özünü də unudur, hisslərinin deyil, ruhunun baxışında güzgülənir. Bu güzgüdə kədəri də, dərdi də ona adi görünür. Təkcə sözün qüdrətindən başqa.

*İcirəm sənsizliyi
Zəhər kimi mən hər gün...
Cırlıdı üstümdəki
Həsrətin dar libası.*

Söz şairlərin ömür yolu, həyatın ali təcəssümüdür. Söz şairlərin munis dostudur. Onunla dost olduqca o, sənin kədərini sığalına, qəlbinin ehtiyacına çevdirir. Ruhunun dincliyini cismani gözəlliyində bərqərar edir və ona təsəlli olacaq qədər yardımçı olur. Budur sözün gözəlliyi. Məhz Aysel xanımı oxuduca hər bir oxucu bu dincliyi öz ruhuyla eyniləşdirir və onu özəlləşdirir.

Qadın üçün poeziya ən ağır və məsuliyyətli işdir. Bunun öhdəsindən gəlmək çətin olduğu qədər də şərəflidir. Çünki hər şeir

o qadının övladıdır. Və hər şeirdə o qadının əksi görünür. Yəni onun lirik məni, daxili və xarici aləmindəki gözəllik.

*Qovrulub içini yeyər dərdləri,
Solar yaddaşında keçmişin yeri,
Üzündən, gözündən yağan kədəri,
Mətbəxdə soğan tək doğrayar qadın.*

Yaxud

*Qaynayın dağılan duğular kimi
Çaydanın gözündə ağlayar Qadın.*

Qadın! Dünyaya gələndə bir-birimizə oxşarlığımız çox olur. Ancaq sonra həyat hərə-mizə bir möhür vurur. Kimimiz dəbdəbəli sarayların cazibədar xanımı, kimimiz kasıb daxmaların qəm daşıyıcısı oluruq. Bu gözəl varlıqlar ömür boyu dərd sirdaşı olmaqla min bir əziyyəti çiyinlərində daşımağı, çalla-çuxur həyatın düzənliklərində özlərinə rahatlıq axtarmağı, lakin tapmayanda yenə də dözümlü adlı bir iradənin qurbanına çevrilməyi özlərinə borc biliblər. Aysel xanım bu şeirdə qadın surətini o qədər gözəl vəsf edib ki, onu oxuyan bütün əks cinslər yetərincə qadının kim olduğunu həqiqi mənada dərk etmək qabiliyyətinə malik ola bilər. Qadın sevgi, incəlik, zəriflik, həm də kişilərimizin

qeyrət rəmzidir. Mən deyərdim ki, bu To-
fiq Bayramın “Qadın ürəyi” şeirinin davamı
olaraq ikinci yazılan ən gözəl şeirdir. Və ar-
dınca qadının dünyaya gəlişindən ta ölüm
anına qədər onun bütün cizgilərini misrala-
ra közürən Aysel yazır:

*Nə çətinmiş
Dünyaya qadın gəlmək
İçindəki arzuları
Yazılmamış qanunların
Ağaclarından asacaqlar,
Danışanda nəfəsini kəsəcəklər.
Qadın, yaxşı bilirsən,
Necədir için-için
Parçalanmaq, dağılmaq,
Sən günahkar deyilsən,
Dünyada tək günahın
Qadın olub doğulmaq!!!*

Əslində qadın əzablarının üsyanıdır
bu şeir. Qadının keçdiyi ömür yolunda
ona qarşı olan haqsızlıq misralarda dilə
gəlir. Unutmaq lazım deyil ki, bütün
peyğəmbərləri, dahiləri dünyaya gətirən
qadındır. Qadın vətənlə müqəddəslik
əkizidir.

Aysel xanım bir qadın, bir ana, bir
şair kimi bütün incəliklərində ali hissləri
qoruyur, onun uğrunda mübarizəyə qalxır.
Taleyin sərt sınağına qalib gəlməyi, iradənin

gücündən mərdliklə istifadə edərək onu nəzmə çəkməklə əsl şair mənini ortaya qoyur. Bununla da tale yazısıyla barışmaq missiyasını önə çəkən şairə həyatı acıları özünün nostalji hisslərində cilalayır.

*Bir dilim bayat çörəyi
Halsız-halsız yeyirəm
Həsrətinə batırıb*

Şair üçün sevgi hisslərin üzərində deyil, hörmətin üzərində qurulur. Onlar hər mısra rada sevgi mənini həsrətinin yolunda elə ölçür ki, burda aşiqin hər anında keçirdiyi hicran əzabı onun qəlb yükünün bənövşə hisslərinə çevrilir. Şairənin hər mısrasında bu ölçülər o qədər gözəl işlənir ki, sanki rəssam təxəyyülünün qəm fırçası, sevdalı naxışlarda bərq vurur. Vüsalı həsrət, hicranlı görüş...

*Bayat ümidlərim quru çörək tək,
İsladıb göz yaşım udqunsun gərək,
Yaşam biletimi itirmiş ürək,
Ömür vağzalında gözlər dünəndən,
Burax əllərimi, qoy gedim səndən.*

O, şeir yazmır, rəssam kimi sənət əsəri yaradır. Poetik düşüncələri misralarda o qədər gözəl naxışlanır ki, sanki tablolar dilə gəlir. Hər baxışın öz dili, hər dilin öz səlistliyi var. Bu mənada Aysel poeziyası

özünün rəngarəngliyi və üstünlüyü ilə seçilərək oxucu qəlbini hərarətə gətirir, hər kəsin isti nəfəsinə sığına bilir. Onun üçün vətən və insan sevgisinin müqəddəsliyi hər misrada çiçəkləyir, insanlığın yetişməsi zərurəti şeirin zirvəsində öz təsdiqini tapır.

*Yorğun qollarımdan ümid ayrılır,
Çevrilir ayrılıq xəstələrinə.*

*Çılğın dalğaların ümid yelkəni,
Çırpılır bəxtimin qayalığına.*

*Yeni sabaha qovuşmaq üçün,
Sevgimə qurmuşam saati.*

*Həyat iynəmi
Qara sapla sapladı.*

Şairənin yaradıcılığında metafora və təşbehlər bir-birini o qədər gözəl əvəzləyir ki, sanki poeziyanın gözəlliyində itib batırsan. Bu romantik aləmdən çox çətinliklə ayılırsan. Əsl poeziya bax, budur! Hər şair öz qəlbinin, həyatının əksini qoyur yaratdıqlarında. Nəzmin, nəsrin gözəlliyi həyatın real varlıqlarından götürülən mövzulardır ki, burada realistik fantastiki üstələyir. Bu mənada oxucu həyat köləliyindən çıxır və gerçəkliyin həqiqi üzünə yan alır. Həyatın qara günlərini poetik dilə

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

çevirən şairə “həyat iynəsini qara sapla sapsa” da, sabaha inamını öz sevgisində tapan və saatını zamanın həmin anına quran müəllif öz xöşbəxt anlarının axtarışında olmağını önə çəkir. Bu, qadın qüruru, qadın dəyəridir ki, dözümlüyü, iradə gücünü nümayiş etdirir və əsl qadının hansı gücə malik olduğunu təsdiq edir.

*Yaz notlara dərdimi,
Mənə ümid bəstələ...*

*Gecənin yaxasından
Düymə tək qopdu,
Düşdü ulduzlar,*

*Kimyəvi məhlulların içində
İntihar edir,
İndi
Yoxluğunun cazibə qüvvəsi*

*Başımı əydikcə dərdin tumarı,
Can verdi saçımın küləklərində.*

*Bu gün payız kimiyəm,
Gözlərimdən düşmüşəm.
Üşüyən ümidlərin,
Dərdiylə sevişmişəm.*

*Süz, qalan ömrümün yağışlarını
Qaldır təkliyimin öz şərəfinə.*

Aysel---- İşığın, poeziyanın selidir sanki.. Bu seldə ən gözəl duyğular dilə gəlir..

Mən bilmirəm Aysel xanımın hansı şeirindən uzaq durum və ona toxunmamış keçim. Bunun mümkünsüzlüyünü görürəm. Və elə başa düşürəm ki, hər misradan asılan dərd açarı, hər misradan boylanan qadın ləyaqətinə, qadın taleyinə düşərli olan bir ümid yoludur. Məhz şairənin yaratdığı bütün şeirlərinin qayəsi elə budur.

Dərdlərini notlara yazdırıb ümid məhərisi bəstələməsi, dərdinin tumarının saçının küləklərində can verməsi, payız olub dərdiylə sevişməsi, yoxluğunun cazibə qüvvəsinin intihar etməsi və s. kimi poetik deyimlər yalnız Aysel xanıma məxsus ola bilər. Çünki o, anadan şair doğulub, çünki o, şeirin diliylə danışmağı, ruhuyla səsləşməyi bilir.

Ömür yağışlarını təkliyinin şərəfinə qaldıran Aysel xanıma sağlam və yüksək yaradıcılıq uğurları arzu edir və deyirəm ki, bu kitab sizin ömür yağışlarınıza yeni və parlaq günəş nəсіб etsin əzizim!

Nəcibə İlkin

*“Azad Qələm” qəzetinin və
“Ali Ziya” jurnalının baş redaktoru.
AYB-nin, AJB-nin və İraq-Türkmən
Ədəbiyyatçılar Birliyinin üzvü.
Şair-publisit, jurnalist.*

Günəş kimi doğuşun mübarək

Kitabın müəllifini çox yaxından tanıyıram, yazdığı şeirlərin hər sözünü, hər fikrini, fəlsəfi deyimlərini düşünmədən keçmək olmur. Ən önəmli olan isə yazıldıqdan sonra rəflərdə toz içində qalıb unudulmayacaq olması və hər oxucunun evində, çantasında, əlində dönə-dönə oxunaqlı olaraq qalacağıdır.

Uzun zamandır, Azərbaycanın böyük söz ustalarının kitablarından uzaq idim, AYSEL XANLARQIZINI yaxından tanıyıb onunla şeir müzakirələrini apardıqdan sonra ədəbiyyatımıza yeni sözü, özünəməxsus fikirləri olan gələcəyin söz ustasının addım səslərinin duydum desəm yalan olmaz.

O səslər artıq "mən gəlmişəm" - deyir duyanlara...

Bu addım səslərini duyan söz xiridarları, oxucular bu kitabda yazılan şeirlərdə əminəm ki, özlərini tapa biləcəklər:

**Gözümdən surətin itməsin deyə,
Bir də bu dünyaya baxmacağam.
Özgə bir havanı udmamaq üçün,
Tutub nəfəsimi saxlayacağam.**

- deyən şairə şeir dünyasına yeni fikirləriylə fırtına kimi gəlməkdədir.

Mən AYSEL XANLARQIZININ daha böyük uğurlara, yeni nailiyyətlərə imza atacağına bütün varlığım ilə inanaraq ona bu yolda yaradıcılıq uğurları arzulayıram.

Ədəbiyyatımıza günəş kimi doğuşun mübarək, AYSEL!

OQTAY ŞƏFİOĞLU

Uzman manualterapevt, həkim

Şeir seli...

Ay və sel. Ayda sel olmaz. Ayseldə sel var. Şeir seli!

Bir neçə ay qabaq bri xanımla qarşılaşdım. Salam verdi, tanımadım. Vaxtilə tələbəm olub deyəndə xatırladım. Həmin universitetdə bir zaman müəllim və tələbələrin mənimlə görüşü keçirilmişdi və tədbirin aparıcısı da AYSEL idi. Onu o vaxtdan tanıyır-dım. İllər ötdü, M.Ə.Sabir adına kitabxanada hər həftə yığışdıığımız və sədri olduğum "Məcmüəş-şüəra" (Şairlər yığıncağı) ədəbi məclisinin iki üzvü də artdı. İki nəfər otağa daxil oldu, biri AYSEL biri isə onun təqdim etdiyi, uzun illər Türkiyədə işləyib yaşayan həkim və şair Oqtay Şəfioğlu idi.

Ayselini birinci şeirlər kitabına Lənkəranda işlədiyim vaxtlr ön söz yazmışdım. Maraqlı kitab idi, şeirlərində su var idi, amma sel yox idi. Amma yeni olaraq mənə verdiyi bir qovluq şeirlərini oxuduqca sel axını gördüm şeirlərində.

Şeir seli! Canında ilham, qanında şeir cövhəri, şeirində sel varmış AYSELİN. Mən həmişə bulanıq gördüyüm seli Ayselini şeirlərində tərtemiz gördüm, şəffaf şeir seli! Şeir seli əlbəttə, şeir gətirər.

"Sənə olan şeirlərim sevgi dolu" – yazır Aysel.

Sənə olan şeirlərim
Sevgi dolu.
Böyüklüyü qarşısında
Misralarım
Diz çökməkdə.
Kədər öpmüş
Hər sətirini,
Sevincimə yox qafiyə.

Bəli, Ayselın vərəqlərdən boylanan şeirlərinin hamısı sevgidəndir. Aysel yaşantılarını yaşayır və həmişə ümidvardır. Ümimiyətlə, onun şeirlərinin əksəriyyətində ümid vardır! Çoxməvzulu şeirlərinin içində bədbin şeirlər də, nikbin, fərəhli, gülər şeirlər də, pərişan, vüsəl, hicran şeirləri də var və hamısı sevgidəndir. Çünki sevə-sevə yazır AYSEL. "Gəz vərəqlərimin üstündə, gəz və yaz" hökmünə tabe olur onun qələmi.

Bu şairə xanım şeirimizin hər iki vəznində həm heca, həm də sərbəstdə öz poetik hiss və duyğularını köçürür vərəqlərə.. İlk kitabından fərqli olaraq çox heyf ki, əruz vəznli şeirlərinə rastlamadım bu dəfə.

Ayselın şeirlərində nikbinlik də var, bədbinlik də. Amma nədənsə bədbin şeirləri üstün gəlir:

*"Cırıldı üstümdəki
Həsərin dar libası..."*

*"Nə vaxtdır bu sevgi oruc tutubdur,
Gözünü yaşını dada bilmirəm..."*

*"Tükəndim, ömür bitmir,
Ölüm, qucaqla məni..."*

*"Ağaclardan soyunan
Budağın yetimiyəm.
Toxunmayın, ağlaram,
Bu gün payız kimi yəm..."*

Əgər mən özümü "Şeirbaz şahin quşu" adlandırsam, yanılmaram. Çünki şeirin incəliyini havadan tuturam. (Deyəsən özümü yaman təriflədim) Ayselın sərbəst şeirləri daha uğurludur zənnindəyəm. Məsələn: "Deyəsən barışdım artıq", "Duam ol", "Əgər mən olmasam", "Soyuq ölkə kimsən", "İçim müharibə zonası", "Yoxluğunun iynə yeri", "Kəpənək ömrüm" və s.

Sərbəst şeirlərindən nümunələr:

*"Ayaqlarım yorğun,
Dizim bükülü.
İçimdə yarım ümidlər
İntihar edir
Gözümün bəbəyindən.."*

*Kirpiklərimdə yuxum
Çarmıxa çəkildi...*

“Şərab” adlı şeiri sərxoş etdi məni. Qadın da “Şərab” adlı şeir yazıb, qədəh-qədəh şərab kimi nuş edərmiş həsrətini:

“Doldurub sənsizliyi
Qədəh-qədəh içirəm
Dərdimin sağlığına..
Mənim üçün iztirab-
Qədəhlər dolu şərab...”

Aysel bədbin şeirlərində bəzən də özünün qadın kimi doğulmağına heyfislənir və deyir:

“İçindəki arzuları
Yazılmamış qanunların
Ağacından asacaqlar...”

Və ya:

“Həyat təpiklədikcə
Öləcək bətnində
Tumurcuq arzular...”

Ən sonda isə belə deyir:

“Qadın,
Sən günahkar deyilsən,
Paksan, təmizsən.
Düynada tək günahın,
Qadın olub doğulmaq...”

Ayselin şeirindəki fikrinə qarşı fikir söyləmək olar, amma onun fikirləri ona məxsusdur, onlarda subyektivlik var, ən azı şair olduğu üçün...

Onun "Günah imiş" şeirinə diqqət yetirək. Aldanış mövzusu, əhval-ruhiyyəsi AYSELİN qənaətinə :

**"Bu eşq acı bir kədər
Peşiman bir ah imiş..
Sevgimə hədəflənən
Soyuq bir silah imiş.
Sən demə sevgi deyil,
Aldanmış bir ürəyin
Daşıya bilmədiyi,
Vidən ağırlığında,
Böyük bir günah imiş...."**

Aldanış hiss keçirənlər bunu gözəl anlar. Yaxşı deyib, vallah!

Gəlin, "Qara mazut ləkəsi" şeirinə diqqət yetirək.. Bu şeirin məzmunu titrətdi məni. İki il əvvəl dekabr ayının bir soyuq günü, Xəzərin günəşsiz bir vaxtında, "Günəşli" neft yatağında baş vermiş dəhşətli qəza, 30 nəfərdən çox neftçinin həyatını itirdiyi ağırdıcı müsibət, məşum fəlakət..Boğulanların içində mənim də tanıdığım, düz 30 gün Xəzərin fırtınalı qoynunda üzən, cansız bədəni Türkmənistandan Bakıya gətirilən qaragün-

lü, təqva sahibi bir ağsaqqal –Hacı Əzizağa Nuhbala oğlu da vardı.. Bu ağır hadisəyə bəlkə də iki şairdən başqa xüsusi şeir həsr edən olmayıb. Onlardan biri AYSEL, biri də bu sətirlərin müəllifidir..

**“Bu gecə qara yuxular gördü
Bakı,
Narahat açdı
Qara gözlərini sabaha.
Yüzlərlə baxışlar
Ümid diləndi...
Bu gecə
Qara bəxtini əyninə geydi
Qara qızıl ölkəsi.
Əllərində ömürlük
Qara mazut ləkəsi..”**

Olduqca məzhun və şairanə bir şeir nümunəsinə diqqət yetirdinizmi?

İndisə “əllərində qara mazut ləkəsinin ömürlük möhürləndiyi” qara qızıl ölkəsində baş verən həmin acıya və orda həyatını itirən nurani, ruhani, səxavətli, gözəl səsli, mənim sözlərimə yazılan bir sıra təsniflər müəllifi, gözəl insan Hacı Əzizağanı dərin hüznə anaraq mənim yazdığım uzun şeirdən qısa bir bənd:

**O, dənizi sevirdi,
Ömrünün son dəmində**

**Dənizi qucaqladı.
Dəniz də onu sevib,
Ağuşunda saxladı..”**

Oxucu, Ayselin şeirlərini oxuyub onu şair gördüm. Sən də oxu mənim oxuduqlarımı və onu gördüyün kimi gör. Məncə, sən də onu şair görəcəksən.. Onun şairliyinə kiçik bir dəlalət kimi şeirindən qısa bir misal gətirməklə sözümü tamamlamaq istəyirəm. “Yoxluğunun cazibə qüvvəsi” sərlövhəli, amma əhatəli, yığcam bir poetik nümunə:

Ey, hüquqşunas, oxu, gör nə deyir AYSEL:
“Hər keçən bir qanun yazdı bizə,
Maddəsi ağır gəldi cismə..”

Ey riyaziyyatçı, oxu, gör nə deyir AYSEL:
“Bir düsturu olmadı bu eşqin..”

Ey münəccim, gör nə deyir Aysel:

**“Zamanın çərçivəsi
Dar gəldi
Ömrümüzə..”**

Ey içiqçı, sən də oxu ,gör nə deyir Aysel:

**“Ruhum elə daşlaşdı ki,
Bir enerji daşması belə
Dolmadı içimə..”**

Ey filosof, gör AYSEL nə deyir:

**“Beləcə yaşayırıq
Qəbul edilməz
Həyat fəlsəfəm..”**

Ey fizik,oxu,gör AYSEL nə deyir:
"Fizikam qanunsuz,
Hesabımın həlli yox.."

Ey dilçi, oxu gör AYSEL nə deyir:
Həsəratımın cümlə təhlilində
Zəifəm,səhvəm,
Mübtədamin xəbəri çox..."

Ey kimyaçı,sən də oxu,gör Aysel nə deyir:
"Ömrüm
Kimyəvi məhlulların içində
İntihar edir.."
İndi
Yoxluğunun cazibə qüvvəsi
Məni dünyadan çıxmağa
Məcbur edir.."

Beləliklə, AY və SEL..Ayda sel olmaz.
Ayseldə isə sel var, şeir seli!..

ŞAHİN FAZİL

Şair, şərqşünas,"Məcməüş-şüəra"
ədəbi məclisinin sədri,
tarix elmləri doktoru, professor

O vaxt məni inandıra bilmişdi, Aysel

Aysel Xanlarqızı Səfərliylə ədəbi tanışlığımız 1998-ci ildə şair Ziyafətin yaratdığı və sədri olduğu “Ziya” ədəbi məclisindən başlayıb. Məclisin əsas yaranma səbəbi: orta məktəbdə təhsil alan istedadlı uşaqların yaradıcılıq potensialını üzə çıxarmaq və Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin Lənkəran bölməsinin poeziya daşıyıcılarının imkanlarını ədəbi müstəvidə daha da genişləndirmək idi. Yəni təcrübəli, tanınmış şairlərin həmin məclisə ara-sıra aldığı dövətlərdə bulunduğumdan mənə də nəsib olub onun hələ yeniyetmə çağlarında yazdığı bir-birindən maraqlı şeirləriylə tanışlıq. Daha sonralar “Ziya”nın uğurlarında yaradıcılığının xüsusi yeri olan Ayselın şeirlərini “Ulduz”, “Şəfəq”, “Söz” jurnallarında, “Ədəbiyyat” qəzetində və respublikanın digər ədəbi dərgilərində rastlamaq bir Lənkəranlı kimi mənim də qürur yerim olub. Şeirlərindəki fərqlilik və məzmun hərəkətliyinə meyllilik diqqət çəkən məqamlardandır. Bənzətmələrinəcən yenilənə biləcək poetik düşüncə tərzini zəngin olan bu məktəbli qız yazdığı qəşəng şeirlərlə hələ o vaxt məni inandıra bilmişdi, nə vaxtsa böyüyüb od parçasına çevriləcəyinə.

Onun 2003-cü ildə nəşr olunan “Bir dünyaya var” şeirlər kitabının bölməmizdəki təqdimatı bugünkü kimi xatirimdədi.

Artıq o illərdən xeyli vaxt ötüb. Və artıq Aysel siz oxucuların görüşünə ikinci şeirlər kitabı “Yoxluğunun cazibə qüvvəsi” ilə gəlir. Mən şair Aysel Səfərliyə bu münasibətlə təbrik edir və ona daha böyük yaradıcılıq uğurları diləyirəm, xeyirli-uğurlu olsun!

Tərlan Əbilov
AYB-nin üzvü,
Prezident mükafatçısı, şair

Onun lirik "mən"i

Nəsrəddin Tusinin fikrincə tərif – gənclər üçün həvəs, yaşlılar üçün dəyərdir. Görülən bütün işlər və yaşananlar isə bu iki məqam arasındakı zamana bağlıdır. Bu yaşama - tale yazısı və yaxud qismət deyirik.

Şairlərin qismətinə çox sınaqlar düşür. Ələlxüsus da şair qadınların. Onların ömür-gün yükü zərif çiyinlərinin qaldıra biləcəyindən daha ağır olur. Bəlkə də elə bu üzdən şairələrin qələmindən süzülən misralar öz mənə yükü ilə də daha zəngin, daha dolğun olur. Aysel Səfərli də məhz belə şair xanımlarımızdandır.

*"Yoxluğumda
Bir "VAGZALI" çaldırıb
Nigah qıy həsrətimə..."*

deyən şairə peşəcə filoloqdur. Onun şeirləri də özü kimi səmimi və qəlbəyaxındır.

Aysel Səfərli öz qələmilə məhəbbəti, həsrəti, intizarı ülviləşdirə bilir. O, öz oxucusunu əlçatmaz vüsala da, qəlbləri göynədən ayrılığa da başqa prizmadan baxdırmağı bacarır. Və oxucu istər-istəməz onun əsərinin qəhrəmanı hiss edir özünü.

Aysel Səfərli misralarındakı qəribə bir romantizm müəllifin incəruhlu, kövrək olmasından xəbər verir desəm, yanılmaram. Şairə payız mövzusunda tez-tez müraciət edir.

Bu onun kövrək ruhlu olmasındanmı irəli gəlir, yoxsa payıza vurğunluğundanmı - bilmirəm, amma şairənin qələmi bir rəssam fırçası kimi payıza ecaskar çalarlara bürüyür.

*“...Payızın dodaqları
Alındadı gecəmin.
Gözlərindən süzülür
Yola dönən küçənin.*

*Ağaclardan soyunan
Budağın yetimiyəm.
Toxunmayın, aqlaram!
Bu gün payız kimi yəm...”*

Məlumdur ki, şairlər bəzən bütün ömrü boyu özlərini tapa bilmirlər. Şair qadınlar bir qadın deyil, o bir neçə qadının cəmidir. O, bir neçə ruhu daşıyır. Bu ruhlardan biri hər zaman üsyankar və narahatdır.

Şair qadının daxilindəki “mən”lərin hansı birisə mütləq ki, öz arzusuna yetməyən biri olaraq qalır... Lakin bu o demək deyil ki, şairələr yalnız öz həyatlarını yazırlar. Qətiyən! Əgər bir qabdan daima su götürülsə, o tezliklə quruyacaq. Amma, o qab, hansısa bitməyən su mənbəyinə birləşsə, heç zaman tükənməz. Eləcə də, əgər məhəbbət lirikası üçün daimi öz həyat təcrübəsinə müraciət etsən, tezliklə bu sona yetəcək – şairlərdəki sujetlər, hisslər və duyğular təkrarlanmağa başlayacaq. Ancaq əgər başqalarının hissləri haq-

da yazsan - sənin yaradıcılığın inkişaf etməyə başlayacaq, müxtəlif və təkrarsız olacaq. Axı, şair başqalarını hiss etməlidir. Gərək sənin gözlərin açıq olsun ki, başqalarının ruhunda nə baş verirdiyini duya biləsən...

*"Sən bilməzsən, bəxt yazısı altında
Qırıqanda, necə olur baxışlar...
Gözlərimin aynasında tərləyən
Yanaqları yumruqlayan yağışlar..."*

*Sən bilməzsən, acıların loxması,
Ən bahalı sinilərdə qarşında.
Dərdlərimi mənə nişan taxıblar,
Payız rəngi üzüyümün qaşında..."*

Təqdim etdiyimiz bu nəfis kitab Aysel Səfərlinin öz oxucuları ilə ikinci görüşüdür. D. Louelin bir fikri var, deyir: "Yazar öz əsrini qabaqlamalıdır ki, varislərinə çata bilsin". Çox doğru deyimdir mənəcə. Gəlin, biz də şairə xanuma öz əsrini qabaqlamağı, yaddaşlarda yaşayacaq, könüllərdə iz buraxacaq əsərlər yaratmağı arzu edək!

Afaq ŞIXLI

*Rusiya, Azərbaycan və Avrasiya
Yazarlar Birliklərinin üzvü, şairə*

Onun şeirləri obrazlıdır

Aysel Səfərli ədəbiyyatımızın, xüsusilə də qadın poeziyasının özünəməxsus üslubu ilə seçilən imzalarındandır. Ayselın şeirlərində həzin bir musiqi var. O, öz hisslərini hayqıraraq dilə gətirmir, sakitcə, sükutu pozmadan söhbət edir adamlarla.

Şeirlərindəki obrazlılıq da saxta, qon-darma deyil, poetik anın və gerçək duyğuların ifadəsidir.

Ayselın şeirlərində ən çox diqqətimi cəlb edən məqamlardan biri də süjet xəttinin, həm də tam, dolğun, ardıcıl süjet xəttinin olmasıdır. Hətta ən kiçik, bir neçə misralıq şeirlərində də bu məqam özünün qabarıq şəkildə büruzə verir.

Ayselə yaradıcılıq uğurları, getdikcə daha da dərinləşən, müdrikləşən poetik ovqat arzulayıram. Əminəm ki, AYSEL Azərbaycan ədəbiyyatında yaddaqalan imzalardan olacaq.

ELÇİN MİRZƏBƏYLİ

Azərbaycan Yazıçılar birliyinin və Beynəlxalq Mətbuat institutunun üzvü, "Xalq" qəzetinin, "VIA Della Seta(İPƏK YOLU) jurnalının baş redaktoru, Baymedia İnformasiya Agentliyinin baş direktoru, şair

Yeni nəfəsə məxsus gənc

AYSEL SƏFƏRLİ çağdaş Azərbaycan poeziyasında incə lirik-psixoloji, kreativ-estetik nəfəsə məxsus gənc, istedadlı şairələrimizdəndir. Onun qələmində ən adi hadisələr belə poetik görüntü alır, ilk baxışdan dəfələrlə söylənilmiş, yazılmış ifadələr, ibarələr yeni düşüncə tərzlərinə uyğun olaraq, fərqli mənalar alır. Məhz bu cəhəti ilə Aysel Səfərli çoxsaylı şair həmkarlarından fərqlənə, poetik yaddaşımıza, estetik sözüməzə yeniliklər gətirə bilib. Bu çətin və mürəkkəb yaradıcılıq yolunda qələm dostumuza yeni-yeni uğurlar arzulayırıq.

AYDIN XAN ƏBİLOV.

Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyinin sədri, www.kitabxana.net –Milli Virtual-Elektron kitabxananın rəhbəri, "Ədəbiyyat" qəzetinin şöbə redaktoru, yazıçı-kulturoloq

Hər sözü şeir olan şairə

İnsan həyatının ən önəmli hadisəsi övladının dünyaya gəlişidir. Xüsusilə də analar üçün.. Atalar inciməsin, amma razılaşsın ki, dünyaya insan gətirmək məsələsində Yarıdan işin ən çətin və məsuliyyətli hissəsini məhz qadınlara tapşırıb. Üstəlik bu qadın həm də yaradıcılıqla məşğuldursa, yaradana bir addım da yaxındır demək. Haqqında yazdığım insanın, Aysel Xanlar qızı Səfərlinin, şübhəsiz ki, ən gözəl sənət əsəri övladlarıdır. Tərbiyəli, gözəl, ağıllı...

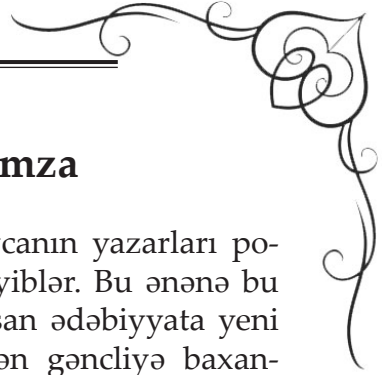
Onun daha bir övladı, dəqiq desəm, övladları yazdığı şeirlərdir. Şeirlərin bədii keyfiyyəti haqqında ədəbi tənqidçilər danışsa daha düzgün olar, mənimsə danışmaq istədiyim onun mövzuları, obrazlarıdır. Məhz bu cəhətlər adi mətni bədii mətndən ayıran xüsusiyyətlərdir.

Məndən soruşsanız Ayselin dilindən çıxan hər söz şeirdir. Çünki, mövzusu insan hissləri, obrazları isə gözəllikdən başqa bir şey deyil. Əzəli və əbədi mövzular, həyat, ölüm, sevgi, yaxşılıq, etibar, inam Ayselin yaradıcılığının leytmotividir. İnsanı düşünən, insan statusuna yüksəldən duyğular Ayseli insan kimi düşündürür, şair kimi il-

hamlandırır. İlk vaxtlar dost kimi tanıdığım Ayseli, tez zamanda şair kimi də aşkar etdim. Toplaşdığımız dost məclislərində həyat yoldaşı, istedadlı qələm sahibi, şair Səfa Rəşidlə bərabər şeirlər oxuyar, məclisə dəyər qatardılar. Beləcə məclisimizin şeirdən, yaradıcılıqdan uzaq olan üzvlərinə də bir mədəniyyət, gözəllik dərsi verərdilər. Hər belə şeir qıraətlərindən sonra bu cütlüyün adı, sıradan bir həyat yaşamadıqlarını anlayıb onlara daha çox bağlandım.

İndi Ayselin daha bir övladı-ikinci şeir kitabı doğulur. Bunun nə qədər həyəcanlı bir hiss olduğunu təsəvvür etmək çətin deyil. Mən onun bu övladına da mənəli, dolğun həyat uğurları diləyirəm! Ona həyat verən müəllifin başını hər zaman uca etsinlər. Yəni sevilsinlər, oxunsunlar və dünyamızın zərrə qədər də olsa gözəlləşməsinə xidmət etsinlər.

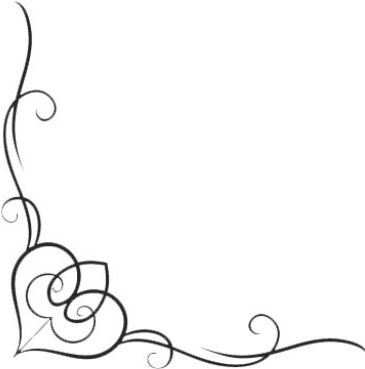
**"XƏZƏR SƏHƏR" verilişinin aparıcısı, rejissor, jurnalist
İLHAMİYYƏ RZA**

Fərqli imza

Tarix boyu Azərbaycanın yazarları poeziyada öz sözlərini deyiblər. Bu ənənə bu gün də davam edir. İnsan ədəbiyyata yeni baxış, yeni nəfəslə gələn gəncliyə baxanda sevinir. Yeni imzalar içərisində AYSEL SƏFƏRLİNİN imzası yəqin ki, oxuculara yaxşı tanışdır. Mən Ayselın şeirləri ilə tanış olarkən onun zərif qadın ruhunu hiss etdim. Ayselın içindəki dərdin, kədərin saflığını gördüm. Oxucu bu şeirləri oxuduqca saflaşır, təmizlənir. Özüylə baş-başa qalır. Yarıdıcılıq Tanrının insana ən böyük hədiyyəsidir! Yazın, yaradın, Aysel xanım! Bu yolda sizə uğur arzu edirəm.

**Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü
ŞAİRƏ RƏSMİYYƏ SABİR**

Onun şeirləri təfəkkürünün məhsuludur

Gənc şairə Aysel Səfərli istedadlı qələm adamıdır. Gənc olmasına baxmayaraq imzasını təsdiq etmiş, kifayət qədər özünə oxucu auditoriyası qazana bilmişdir. Onun şeirləri müşahidələrinin, yaşantılarının, təfəkkürünün məhsuludur. Quru, söz xatirinə deyiləsi heç nə yoxdur. Acı yaşantılarını da özünəməxsus səmimiyyətlə təqdim edir:

Sən bilməzsən acıların loxması,
Ən bahalı sinilərdə qarşımda.
Dərdlərimi mənə nişan taxıblar,
Payız rəngi üzüyümün qaşında.
Yaxud:

Yoxdur pəncərəsi arzuların da,
Baxsın aynasından sabaha doğru...

Aysel nədən yazır yazsın, özüdür, poetik duyğuları, hissləri təkrarolunmazdır. Onun şeirləri ədəbiyyatımıza yeni nəfəsin gəlməsindən xəbər verir.

Şairə xanıma yaradıcılığında uğurlar arzulayıram. Düşünürəm ki, Ayselin bu kitabı da müəllifinə uğur gətirəcək.

FAİQ BALABƏYLİ

*Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü, Prezident təqaüdçüsü,
"Müstəqil.Az" saytının baş redaktoru, şair-yazıçı*

Ayselin şeirləri çox kövrəkdir

Şeir qüdrəti, sözün qiyməti və ayrı-ayrılıqda hər bir kəlmənin kəsəri şairi oxucu gözündə ucaldır, ecazgarlığı isə qəlbləri fəth edir.

1998-ci ildə Lənkəran Yaradıcılıq Mərkəzində orta məktəb şagirdlərindən ibarət "Ziya" ədəbi məclisini yaratdım. Bu məclisdə Ayselin sətirlərdə yanıb qovrulmaq arzusunı duyduqca hissələrim mənə bu qızın gələcəkdə istedadlı şairə olacağından xəbər verdi və yanımadım.. Şeirlərində dərddən-dərdə, sevincdən-sevincə asta-asta addımlayan kövrək qəbli bu məktəbli qızın hadisələrə başqalarından daha fərqli yanaşması diqqətimi cəlb etməyə bilməzdi:

*Günlər, aylar ötdükcə,
Bir-birindən sərt gəlir.
Boy atıb böyüdükcə,
Dərd üstünə dərd gəlir,
Böyümək istəmirəm.*

Yaxud:

*Gələcəyəm, sənin üçün
Dalğanın ağ köpüyündən
Bəm-bəyaz gəlinlik donun
Geyəcəyəm, sənin üçün.*

Şair yazdığı şeiri müdafiə etməməlidir. Hər bir şeiri öz-öznlüyündə obrazlılığı, dəyəri və poetik yükü ilə özünü müdafiə etməlidir. Ayselin şeiri belələrindəndir. Dünən şeir aləmində kövrək qələmini ehtiyatla sınayan, yuxusuz gecələrini vərəqlərdə qaralayıb atan "Aysel" adlı bir məktəbli qız bu gün artıq Azərbaycan poeziyasında sözünü deməyi bacaran istedadlı gənc şairə Aysel Xanlarqızıdır. Uğurlar azulayıram.

Şair ZİYAFƏT

Lənkəran "Ziya" ədəbi

məclisinin rəhbəri,

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü,

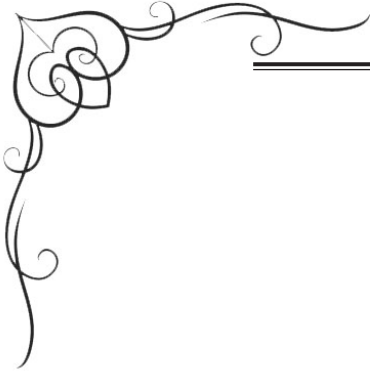
Duyğuları dilə gətirən şairə

Aysel-bu insan ilk öncə mənə çox doğmadır. Babamızın babası eyni adamdır. Hamıdan fərqli olaraq, onun çox az adama bəlli olan başqa bir dünyasını, yəni onun qohumlar arasında tutduğu məqamı incələmək istərdim.

Aysel-bir nəslin nümayəndəsi kimi sərt əqaidəli, mərd xarakterli, eyni zamanda içi duyğu və məlahət dolu bir insandır. Uşaqlıqdan yaradıcılığı qəlbindən daşan əziz bacımdır. Həm də söz savaşında döyüş yoldaşımıdır. O, bir kəlam ustasıdır. Çünki hissələrini tərcümə etməyi, yaşadıklarını yaşatmağı, xəyal və duyğularını dilə gətirməyi bacarır. Zənnimcə daşı çəki, suyu həcm, insanı da sözü ilə ölçürlər. Ayselın sözlərində həm axar, həm ağırlıq, həm də kəsər var. Aysel Xanlar qızı Səfərlinin üzündəki nurun müəllifi ilk öncə Allah, sonra mənim qanım, canım, Allah qəni-qəni rəhmət etsin, Xanlar əmimidir. Gözəl insanın övladı olmaq böyük məsuliyyət tələb edir. O, bunu da bir xanım olaraq bacardı. Əhsən! Allah özü bildiyi xeyirlə mükafatlandırsın Ayselimizi!

Altay Yaşar.

AYB-nin və AJB-nin üzvü, "Ozan"

Poeziya

Ad günündür

Bu gün ad günündür, sənsizəm ana,
Hicrinə boylanın boynum bükükdür.
Həsətim böyüyür balalarım tək,
Sən yoxsan, atam yox, yenə təklikdir.

Gecələr dostumdur, gündüz qardaşım,
Həmdəm xatirələr qəlbədə savaşım,
Əldə əsa tutub indi ruh yaşım,
Səadət libasım yaman sökükdür.

Bu il qeyd edirəm ad günü belə,
Həsətin taxtında vüsalım kölə,
Ömür toxuyuram hər köhnə ilə,
Taleyim qismətə düşən ilməkdir.

Ispaniya 2008

Adam

Saçımı əliylə darayammadı,
Qismətin buz oldu dodaqda adı.
Sevginin nə yaman acıymış dadı,
Mənə yoxluğunu içirən adam..

Bulud dəsmalıyla sildi gözümü,
Yalvarıb canımda tutdum dözüümü,
Etdi həsrətinə təslim özümü,
Məni damla-damla bitirən adam..

Sən hansı obrazdın ömrümdə mənim?
Mən dərdi oynadım gözündə qəmin,
Çəkdi pərdəsini eşqə səhnənin,
Qəlbimi alqışla götürən adam..

Qəlb sevinc daşıyır sınıq səhənglə,
Döyürəm qismətə qırıq külünglə,
Təlxək qriminə dərdimi rənglə,
İçimdən ümidi köçürən adam..

Qismətlə gizlənpaç oynayaq dedin,
Zaman geri saydı, oyuna gəldin,
Gizlətdiyin yerdə tapa bilmədin,
Bizi son oyunda itirən adam..

Adın son şəhadətim

Nəfəsin baş ucumda,
İsitməyir üzümü.
Dünyaya qollarında,
Kaş yumaydım gözümü.

Qəlbim hicrinin yeri,
Hey nəmli ümidlərim,
Asdı gözdən kədəri,
Kırpıkdə nəm düzümü.

Atdım həyat məktəbin,
Kəsdim həsrətlə kəbin,
Dağıldı mürəkkəbim,
Qaraltdı ağ yazımı.

Əriyib eşq oduna,
Dönüb xoşbəxt qadına,
Qarışım vücuduna,
İtirim kaş özümü.

Ruhumda məhəbbətim,
Acıtsa da həsrətin,
Adın son şəhadətim,
Bitirəcəm sözümlü,
Bitirəcəm sözümlü..

Ahım qərib

Bir həsrətə layla çaldım,
Laylam qərib, yuxum qərib.
Sınəmdən bir ah ucaldı,
Dərdim qərib, ahım qərib.

Bəxtimə küldür ələnən,
Təklkdir ümid dilənən,
Bu diyarda qönçələnən,
Çiçəkdəki qoxum qərib.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Yuxularım olmayır çin,
Tükənirəm, yanır içim,
Hey gecəyəm, görmədim gün,
Azım qərib, çoxum qərib.

Ahlarıdır sənsizlik

Qaranlığı əyninə geymiş
Taleyimin
Günəşsiz sabahlarıdır
Sənsizlik..
Həsrət odu ilə
Sevişmək kimidir.
Nə qədər üşütsə də
Yaxınlığı yandırar..
Həsrətə pıçıldayan
Dodaqlarımın
Günahlarıdır
Sənsizlik..
Ölümlə görüşmək kimidir,
Gülüşü gözlərimdən
Salıb sındırar..
Bətnimdəki ümidlərin
Ölü doğuşu,
Ahlarıdır sənsizlik,
Sənsizlik...

Aldadıram

Bir dəli sevgiyə alışdım ona,
Alışdım buz kimi soyuqluğuna.
Bağışla, bağışla məni qınama,
Səni həsrətinlə aldadıram mən.

Sən getdin ruhumu o qucaqladı,
Qəlbim buz köksündə onu qoxladı,
Gecələr gözümdə o yuxuladı,
Səni həsrətinlə aldadıram mən.

Alnımda tətiklik yazı

Ruhum canımdan soyunub, içimdən getmək həvəsli,
Azıb qalmış o cismimin çıxılmaz dolanbacında.
Həyatdan küsmüş könlümün ümidi intihar süslü,
Ömür axır gözlərimdən, əriyir kirpik ucunda.

Gecə sıxmış yaş köynəyin, asılmış nəm saçlarımdan,
Yanağımda öpüş yeri, taleyin sərt silləsinin.
Ömür dediyin nədir ki, qismətin ovuclarında,
Alnımda tətiklik yazı, boşaldar son gülləsini...

Ana

Körpə ürəyimdən asılmışan sən,
Bir odlu atəşsən odlu sinəmdə.
Ən kövrək duyğuya cevrilib bəzən,
Yaş olub gözündən axmışam, ANA.

Bu körpə ürəyim sevginə kölə,
Sənsiz ümidlərim doğmamış ölər,
Həyatda qorxmadım ölümdən belə,
Sənsiz yaşamaqdan qorxmuşam, ANA.

Qara gozlərindən ömrümə dolan,
Sevginlə hey gülür arzular hər an,
Sənsiz gözlərimdə cəhənnəm olan,
Cənnəti yandırıb yaxmışam, ANA.

Ana qəlbidir

(Övladlarım Aytel və Yunisə)

Qəlbimin ən kövrək, incə telləri,
Övlad sevgisiylə köklənib indi.
Daim yaşadığım qayğısız ömrüm,
Bala qayğısıyla yüklənib indi.

Canımdan daşdım nə vaxt dünyaya,
Könlüm qürurlandı "ana" adıyla.
Bax, o an anladım gözəlmiş həyat,
Övlad sevgisiylə, bala dadıyla.

Anamı çox gözəl anlayıram mən,
Bala əziyyəti bildim ki, nədir.
İndi köksümdəki narahat vuran,
Adi ürək deyil, ana qəlbidir.

Şirin gülüsləri ən gözəl nəğməm,
Bütün dünyam gülür balam güləndə.
Mənimçün dünyada budur yaşamaq,
Onlar xoşbəxtdirsə xoşbəxtəm mən də.

Ata

Arzularım hicranınla birgə qaçdı,
Gözlərimin bulağından kədər içdi.
Həsrətim də evinizə gəlin köçdü,
Səndən uzaq qərib oldum, qərib, ATA.

Kaş ki, bir gün sənə doğru əlim çata,
Elə xoşbəxt göz yumardım bu həyata,
Qərib könlüm imdadına hicran yetər,
Tale məni həsrətinlə vurub, ATA.

Qarımış bir qıza döndü bu qismətim,
Qucaqlaşdım qollarıyla bir həsrətin,
Uzaqlarda mürgüləmək yaman çətin,
Qismətimdə dərd yerini sərrib, ATA.

İspaniya, 2009

Atam

İlk sevgilim idi o,
Varlığıma güvən verən,
Yenilməz qalam,
Ən uca zirvəm,
Qaranlığıma nur qatan idi..
Verdiyi hər nəfəsdə
Döyünərdi ürəyim.
O idi havam, suyum,
çörəyim..
Hər büdrəyişimdə
Əlimdən tutan idi..
Bir gün
Qürub etdi günəşim,
Apardı istiliyimi gedəndə.
O gündən artdı yaşım,
Öldü içimdəki uşaqlıq,
Gözümün nuru
Yanağımı tərək edəndə..
O, harayıma yetən idi..
Buraxdı əllərimi ilk sevgim,
Qoydu məni nəfəssiz,
Boğuluram indi!
Soyundu ruhunu cismindən
Dizlərimin dibində,
Üsyan etdi ümidlərim.
O an
Həyata sevgim söndü...

Həyat aldı məndən
Mənə həyat verəni,
İtirdim kimliyimi..
Torpaq qoxuyur indi,
Qarışb təbiətə.
Cənnət ətirlim,
Yumdu gözlərini həyata..
Yaman darıxıram,
Sənsizlik ömür deyil ki,
Kaş dönə bilsən, ATA!...
O məzarda
Ümidlərimdir yatan,
O, əbədi içimdədir.
Məni vaxtsız böyüdən
O adam atam idi...

Ayrı ünvanların sakinləriyik

Ürək cüt olsa da haçalanırıq,
Cisimdən ayrılıb parçalanırıq,
Başqa dodaqlarda hecalanırıq,
Ayrılıq nəğməsi, kədər şeiriyik.

Özgə bir ömürdən ruhuma əsdin,
Gözlərim baxmadı, həyata küsdü.
Dünyaya gəlməyə niyə tələsdin?
Biz eşqdən ölərkən hələ diriyik..

Ayrı yastıqlarda təkliklə yanan,
Hər qırpıq kirpikdə yuxusu sınan,
Biz əks qatarlardan bir eşqə enən,
Ayrı ünvanların sakinləriyik...

2017

Bağışla

Çırpıb ömrün üzünə,
Qapısın bu dünyanın.
Silib gözdən əksini,
Sənlə bağlı rüyamın,
Qarışıram yağışla,
Mən ölürəm, bağışla!

Sarıldım ölgün ruhla,
Asıldığım budağa.
Üzülüb yarpaq-yarpaq,
Qarışıram torpağa,
Tale məni qarğışlar,
Mən ölürəm, bağışla!

Qırıldı bir vaxt bərk-bərk,
Ümidimə sarılan.
Susdu ürək içimdə,
Söndüm gözümdən solan
Son, ümitsiz baxışla,
Mən ölürəm, bağışla!

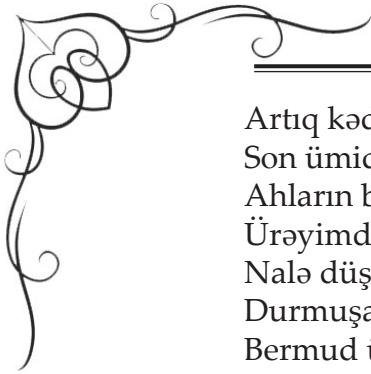
Qaraldı bəxtim, məndə
Yanıb qalmış kömür tək
Buludlanıb dolmuşam,
Axıram bir ömür tək.
Bir leysanlıq axışla,
Mən ölürəm, bağışla!

Könlümə məhkum olan,
Ruhum azaddır indi,
İçimdə tək qovrulan
İnan acı hicrindir.
Bir sancılıq doğuşla,
Mən ölürəm, bağışla!

Qanayıram durmadan,
Qırılan qanadımdan.
Götürüb hər nəyimi,
Çıxıram vücudundan,
Bir addımlıq çıxışla,
Mən ölürəm, bağışla!

Bermud üçbucağı

Göz yaşlarım pıçıldayır
Üzüntümü
Yanağıma,
Ayağı tutulmuş,
Sürünən arzular

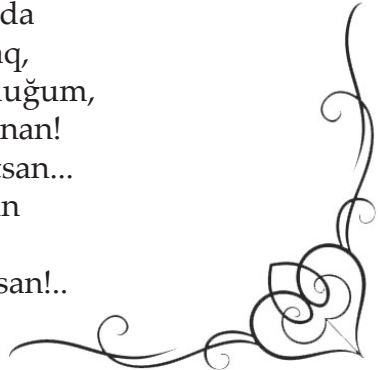

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Artıq kədər yüklü,
Son ümid dayanacağında..
Ahların bağına basdığı
Ürəyimdən
Nalə düşür dodağıma,
Durmuşam
Bermud üçbucağında...

Bir ovuc ümidsən...

Bir ovuc ümidsən
Bir udum nəfəs,
Ovcumda saxladığım
Bir udum sevgisən.
Bir damla şəhsən.
Hər gecə
Gözümə qonan..
Səndən başqa kimsəyə,
Açmayıb bağladığım.
Qollarımsan.
Yanıq bir ahsan
bağrımda
Yoxluğuna sarılmaq,
Dünyada ən qorxduğum,
Həyat sənsiz boş, inan!
İstəmədiyim həyatsan...
Açıb ömrün qapısını
Gedərəm,
Məni sənsiz qoyarsan!..

Boş qalan əllərimi
Ölümün buz nəfəsiylə
İsidərəm...
Sonra, sonra özümü
Ona təslim edərəm..
"Bir qız məni sevmişdi
Ölümünə,
Keçdi bu dünyadan.
Həyatın yanaqlarından axdı.
Gedəndə
Qəlbini mənə buraxdı!" -
Bir gün deyərsən!...

Bir ümid dir mənimkisi...

Bir ümid dir mənimki
Tutmuşam ətklərindən. ..
Xəbərim mübtədayla uzlaşmır,
Əvəzlilər əvəz etmir
Ötən hər üzüntünü.
Yiyəsiz arzulara
Yiyəlik etməyə yox halım.
Gülüsdən kəsrli gözlərimin
Məqbulları göz yaşı,
Ömür sınağında
Keçməmiş keçid balı...
Sevinc intihar edir
Kirpiklərimin ucundan
3 cu səxsin təkində,

Kəpənək ömrüm
Uçur ovcumdan,
Ümidlərin tərkində. ..
Hər gün yeni bir səhv
Tapıram
Həyatımın imla kitabından. ..

Biz eşqin imzasın

Sən qara gecəni geydin əyninə,
Mənim ağ duvağım buludlar oldu.
Tanrı kəbin kəsdi bir pak sevgiyə,
O gün əhdimizə nigah qoyuldu.

Bizə şahid durdu dəniz sahili,
Dalğalar heyrətlə hey pıçıldaşdı.
Dinlədi səsimi bir cüt qağayı,
Sevgimiz o gecə dəryalar aşdı.

Biz eşqin imzasın yazdıq sahilə,
Verdim dalğaları hədiyyə sənə.
Axdı saf duyğular dodağımızdan,
Alıb saf sevgini sıxdım köksümə.

Bu gecə sevgilim, halalım oldun,
Biz meydan oxuduq vaxta, zamana.
Buraxdın əlimi, ayrıldıq yenə,
Hərəmiz üz tutduq ayrı ünvana..

Bir gün yoxluğumda gələsən bura,
Düşüb əhdimizin solğun izinə.
Bəzən dalğa olub, bəzən qağayı,
Ruhum dənizlərdən baxar üzünə.

Burdan boylanacaq xatirələrim,
Dolar gözlərimə dəli dalğalar.
Burda düşünərsən, bir sahil boyu,
Məni ölümünə sevən biri var.

Biz yarandıq yağmurda

Taleyimin nağılını
Danışmış o leysan..
Donmuş vücudumu
Oyadı öz səsiylə..
İslatdı
Nəmi qurumuş gözlərimi..
Nə biləydim
Bir sevgiyə dönüb
Axacaq içimə
Durmadan
O yağmur,
Oxşayacaq əllərimi
Nəfəsiylə,
Sevməyi öyrədəcək
Ruhuma..
Sevdim xəyalınla
Uzaqlara dalmağı,

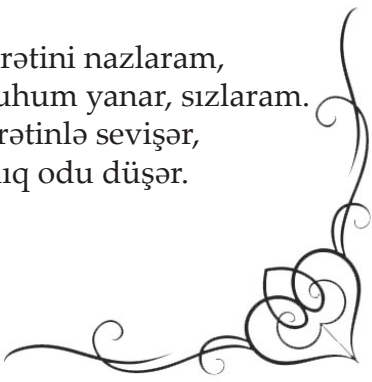
Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Gəlib doldun yuxuma..
Əzizlədin ruhumu
Ovcunda
O gecə,
Xoş gəldin varlığımıza...
Bax,indi mən yoxdur,
"BİZ " olmuşam,
O leysanla mənliyimə
Dolmuşam..
Səni sevdim payızda,
Sorağım ol bahardan.
Deyirlər
Torpaqdandır yaranan,
"BİZ" yarandıq yağmurdan...

Bu gecə

Bu gecə gözlərimdə həsrətin buz bağladı,
Bu gecə yoxluğunçün ümidlər də ağladı.
Dənizlərə yığılan sevgimin göz yaşdır,
Məzar olmuş həsrətin vüsala başdaşdır.

Bu gecə qollarımda həsrətini nazlaram,
Tənhalıqdan od tutar ruhum yanar, sızlaram.
Bu gecə ümidlərim həsrətinlə sevişər,
Vüsəlamin bətninə ayrılıq odu düşər.

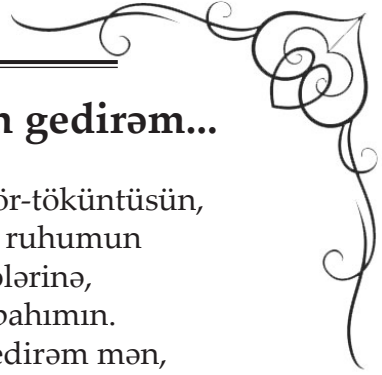
Saat-tənha gecə

Oyun oynayır zaman,
Tərslik edib çox vaxt
Donur yerindəcə,
İstəmir tərpənmək.
Bitmir tənhalığı
Gecələrimin..
Baxıram,
Neçədir saat??
Saat-tənha gecə..
Əqrəbləri küsüb
İçində sağa,sola
Çevrilirəm yerimin..
Necə də zalımdır,
Dəmir ürəkli.
Donmuş əqrəbləri
Sancır içimi...
Pəncərəmdən kənarada,
Hava sakit,
İçimdəki ömrüm
Lakin küləkli...
Bəzən də heç ötməsin,
Donub qalsın, deyirəm
Təklüyü bölüşəndə
Gecəmin qonağı,
Ruhumun seçimi...
Qəlbim çırpınır o an,
Vaxtlardan
Saat: Sevgidir indicə..

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Başlayır geri sayım,
On ikidən 9-a sürətlə
Minib vaxtın belinə,
Qamçılıyır zamanı
Ki, yalvarıb "dur" deyim.
Nə etsəm də durmaz ki...
Sənli günlərimdə,
Kaş vaxt donaydı bircə!
Həsrətinə qurulub
Zəngli saatım –
Hər gecə.
Üst başı sökük yuxularımın
Ayağı yalın,
Səni çağırır gözlərimə..
Tənha otağımda
Ölüb dirilirəm beləcə,
Yaşamıram günləri.
Çırpacaq həyat əlini
Son dəfə,
Düşəcək başından
Zəngli saatın dəbilqə.
Bilirəm,
Bir gün deyəcək səbrimə:
"Vaxt tamam,
Saat:
Ömürdən keçir
On beş dəqiqə,
Bu gün günlərdən ölüm!.."

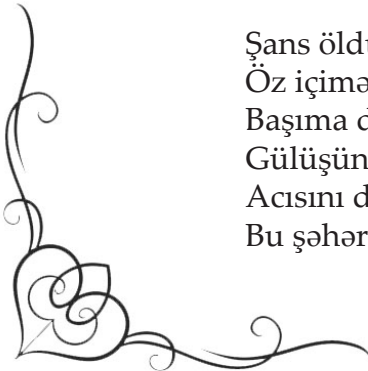
Bu şəhərdən gedirəm...

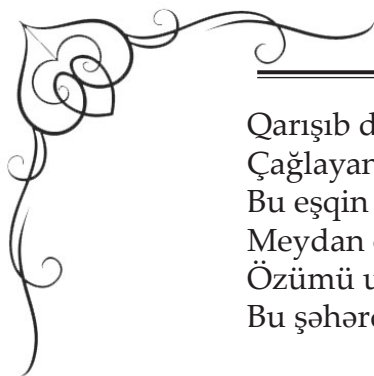
Cismimdən tör-töküntüsün,
Yığıb dağınıq ruhumun
Qaranlıq gecələrinə,
Əl eyləyib sabahımın.
Özümü tərək edirəm mən,
Bu şəhərdən gedirəm mən..

Gözdə boğulan gülüşə,
Yanaqda qəbir qazaraq.
Vüsalına dönük çıxıb
Hicrinə məktub yazaraq
Yoxluğunu dadıram mən,
Bu şəhərdən gedirəm mən...

Kürəyimdə caynaq izi,
"Olmazların" pəncəsinin.
Dartıb, cırıb yaxasını
Taleyimin sinəsinin
Bir məzara yatıram mən,
Bu şəhərdən gedirəm mən...

Şans öldükcə bacarıram,
Öz içimə sıxılmağı.
Başıma dəyən daşların
Gülüşündən yıxılmağın
Acısını dadıram mən,
Bu şəhərdən gedirəm mən..

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Qarışıb dəli könlümün,
Çağlayan sevgi selinə.
Bu eşqin ucalığıyla,
Meydan oxuyub ölümə
Özümü unuduram mən,
Bu şəhərdəm gedirəm mən...

Dərdimin şəklin çəkirəm

Taleyin öz fırçasıyla,
Dərdimin şəklin çəkirəm.
Gülüşün yırtıq donuna,
Oturub yamaq tikirəm.

Günahsa da səni sevmək,
Çox sevdim bu günahı mən.
Bu eşq siqaret deyil ki,
Bir anda çəkib bitirəm.

Sevgim böyük, çəkə bilməz,
Bu dünyanın tərəzisi.
Bu eşqə boy biçə bilməz,
Həyatın mahir dərzisi..

Dərgahına çatmayıır

Bu özgə diyarda oxunmur azan,
Hər gün tələsən yox burda namaza.
Dünyaya ömürü mənəm uduzan,
Tanrım, dərgahına çatmayıır duam.

Qalib arzularım əlacsız, naçar,
Bağlı qıfilları açmayıır açar.
Ruhum candan çıxıb yanına qaçar,
Tanrım, dərgahına çatmayıır duam.

İspaniya

Deyəsən barışdım artıq...

Deyəsən barışdım artıq...
Kürəyimdə xəncərinin
İzi qalan taleyimlə
Hər kirpikdə incinməkdən
Özgəsinin alovuna isinməkdən.
Qaranlıqdan qaçaraq
Üz tutduğum işıq gələn tərəfdə,
Rastlaşdığım evlərin
İçindəki məğlub
Edə bilmədiyim
Divlərin,
Qəfəsdəki quşlarda
Gizlətdiyi canını
Sevməyə...

Alışdım artıq,
Yıxıldıqca hey içimə düşməyə,
Nə güc qaldı silməyə...
Ruhumun üst –başını,
Gözümün yağışını...
Dİzlərimdə qanadı
Ürəyimin yarası,
Heç əvvəlki deyiləm,
Çox gücsüzəm, incimə!
Deyəsən barışdım artıq...
Qismətin ağ yazıma
Dağıtdığı mürəkkəbi
Heç silə bilməməkdən...

Dişi quşlar...

Dişi quşlar qurarmış yuvasını dedilər,
Hər gün bir çöp daşdım ömrün neçə ilinə.
Yamadım arzuları yalançı təbəssümlə,
Həyat səbri, dözümlü büküb verdi əlimə.

Səpələndik hərəməz qismətin bir küncünə,
Yuva qaldı ağacla, biz dağıldıq yuvadan.
Sınmış qürur, göz yaşı səndən mənə hədiyyə,
Mən bacarmadım rəqsi sən çaldığın havada.

Necə möhkəm vurmusan qırx düyünə bəxtimi,
Nə etsəm bu düyünlər qismətimdən açılmır.
Bir quşun dimdiyində tənha qalmış yuvamız,
Tutunub bir ağacın qucağından, uçulmur.

Duam ol

Çox şey istəmirəm ki,
İstəyirəm
Dizlərinə səpələnən
Saçlarımda
Əlinin tumarını.
Unutmaq hər şeyi.
Bu sevgidən sərxoşluğu,
Gözlərinin xumarını.
İstəyirəm
Bu eşqdə
Leyli ilə yarışmaq.
Qollarına bükülüb
Meydan oxumaq
Soyuqluğa,
Nəfəsinə qarışmaq..
Arzuların
Gözlərindən öpüb
Yaxın getmək,
İçimdəki
Səni böyütmək..
Çox şey istəmirəm ki,
Gecələrim son qoysun
Tənhalığıma,
Yazım gözlərində əksini.
Hərda itirsəm də,
İçimdə tapım səni..

Doğulum nəfəsinlə,
Bir udum hava kimi,
Bir içim su kimi..
Bu kimsəsiz ruhuma,
Bu yetim sevgimə
Uzat əllərini,
Yuvam ol.
Hər gecə göz yaşıyla
İçdən arzuladığım
Tanrının hədiyyəsi,
Qəbul olmuş duam ol...

Dünya dağılır

Göz yaşları dərya olub,
Ah, nalə vulkan püskürür.
Tamah, hiylə şahə qalxıb,
Məsumluğa köks ötdürür.
Ümidlər dərdədən boğulur,
Sonra, sonra deyirlər ki,
Deyəsən dünya dağılır.

Ürək adlı vərəqlərin,
Gülüş donub hər qatında.
Sevinc kədərinə məğlub,
Düzlük məhv olur bətdə,
Yalanlar əkiz doğulur,
Sonra, sonra deyirlər ki,
Deyəsən dünya dağılır.

Yaxşılığı, doğruluğu,
Yalanlar əzir, dağıdır.
İçimizdə püskürən də,
Qəhərin vulkan dağıdır.
İnsanlıq çökür, yıxılır,
Sonra, sonra deyirlər ki,
Deyəsən dünya dağılır.

İspaniya 2009

Əgər mən olmasam...

Əgər mən olmasam,
Qəribsəyər gözlərin..
Əksim düşən baxışlarını
Toplaya bilməzsən
Yolların sinəsindən...
Dayanacaqda
Avtobus gözləyən
Ayaq izlərim
Həsrətimi çatdırar sənə
Vaxt itirmədən..
Əgər mən olmasam,
Tutmaz bu sevginin dizləri..
Dili tutular
Əlindəki telefonun,
Qurtularsan
Səsindən, çənəsindən..
Ard-arda

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Yaşayarsan gecələri,
Birini bitirmədən...
Əgər mən olmasam,
Olmaz sevincinin rəngi də,
dəmi də...

Soyumuş,
Yarımçıq çayı
Buraxan olmaz mətbəxdə,
Hər keçəndə
Öpəsən
Stəkanımı dodaqlarınla,
Bir qurtum eşq dadasan..
Yoxluğum
Daşar baxışlarından,
Ocaqda unudulan
Acı qəhvə kimi..
Əgər mən olmasam,
Tənha
Qəbul etməz
O sahil səni də..
Çırpar başını daşlara
Dalğalar,
Sürünər yanaqlarınla..
Küləklər
Qulağına pıçıldayar
Mənsizliyin səsinə..
Əgər mən olmasam,
Kimsəni götürməyə
Gücü olmaz
Qollarının,

Kimsə çırpma
Saçlarının qarını....
Kimsə səni çevirməz
Sətirə, şeirə, misraya.
Əgər sən olmasan,
Pozub yaşam sırasını,
Ölüm girər araya...

Enirəm...

Enirəm
Bir vaxt
Çıxdığım nərdivanlarla,
Düşürəm
Dünyanın ürəyindən...
Ayaqlarım yorğun,
Dizim bükülü..
İçimdə yarım ümidlər
İntihar edir
Gözümün bəbəyindən..
Kırpıqlarımda yuxum
Çarmıxa çəkili,
Ruhum huşsuz,
Zorlanmış arzularım
Ölümün yatağında...
Bu gecə
Zina edirəm
Od nəfəsinə
Ölümün bumbuz qucağında

Eşq əsəri

Ruhuma layla deyən,
Sevgin, yaşam səbəbim.
Payızda yaz qoxulum,
Mənimləsən əbədi.

Şiltaq ləpələrimin,
Coşan həsrət dənizi.
Köhnə, yamaq ömrümün,
Sənsən ən saf, təmizi.

Qəlbimin son möhürü,
Alnımdakı eşq yazım.
Bu qaranlıq bəxtimin,
Təkcə sənsən bəyazı.

İslanmış ümidimə,
Sənsən çətir tutanım.
İçimdəki fırtınam,
Köksümdəki sol yanım.

Sevgimə bəstələnən,
Ən kövrək not səsləri.
Sən ömrümə yazılan,
Romantik eşq əsəri.

Gecikdin ömrümə

Bir gün ölüm mələyi,
Nöqtə qoyar səbrimə.
O islaq baxışların,
Kölgə salar qəbrimə.

Küllənib eşq odunda,
İçimdəki qadın da.
Bir sənsizlik dadında,
Bükülürəm abrımə.

Qollarına bükdüyün
Canım, həsrət çəkdiyin.
İçimdən hiss etdiyim
Bir "sən" düşüb könlümə.

Həsrətin diz bükümü,
Çəkəmmirəm yükünü.
Bir udum nəfəs kimi
Ah, gecikdin ömrümə,
Söylə, sevgilim, nədən
Sən gecikdin ömrümə?

Gedin ona deyin ki...

Gedin ona deyin ki,
O, içimdə yarıdır.
İnan ki, heç sağalmaq
Belə istəmədiyim.
Məndən getməsin tək,
Qanasın qoy,
Səbrlə,
Daşıyaram acısın.
Gedin ona deyin ki,
Həsrətin küləkləri
Saçlarımı daradı..
İçimdə bir az ömür,
Bir bəndlik şeir qalıb,
Ona heç demədiyim...
Ruhumda ölü doğan
Qovuşmaq arzusunun
Yaşayıram sancısın.
Gedin ona deyin ki,
Biri var burda, yalqız.
Çırpılır gözlərindən,
Düşür həyat həvəsi..
Gecələrin rəngini
Bəxtinə geyib, o qız...
Sən ondan getmə deyə,
Borc alır İlahidən,
Ağır-ağır nəfəsi..
Düşürüb sındırdığı,

Qırılan ümidlərin,
Toplayır parçalarını.
Sənsiz qismətim boyu
Uzanan bu yolları,
Nolar, yığın, aparın!..
Gedin ona deyin ki,
Yenə sərsəri ruhum,
Tapdayır ürəyini,
Qəlbi daş küçələrin..
Gedin ona deyin ki,
Ağlayır gecələrim...

Getmişən

Elə darıxıram, gəl, qara gözlüm,
Üstümə qəm yükü çöküb, getmişən.
Sənsiz yanağımda kədər kölgəsi,
Həsrətin ruhuma köçüb, getmişən.

Gecələr hicrinlə qolboyun ruhum,
Demə həsrətinlə olub nigahım.
Tanrıya çatmayır fəryadım, ahım,
Gözümə ayrılıq çəkib getmişən.

Artıq ümidlərim bağlı qəfəsdə,
Sevgimin vüsalı bax, son nəfəsdə.
Elə bil ölmüşəm, gözlərim üstə,
Bir ovuc torpağı töküüb getmişən.

2008

Güllələndi

Bahar ömrüm xəzan oldu,
Yarpaq-yarpaq səpələndi.
Gözlərimə hicran doldu,
Ürəyimdə ləpələndi.

Vurdu qəlbim ölə-ölə,
Bu dünyada həsrət gülər.
Arzularım gilə-gilə,
Yanağım da gilələndi.

Ümid məğlub yarışlarda,
Sönüb odlu baxışlar da.
Alnımdakı qırıqlar da,
Kədər ilə ütüləndi.

Gözlərimi hicran silər,
Nə çəkərəm ruhum bilər.
Taleh qələm aldı ələ,
Arzularım güllələndi.

İspaniya 2009.

Gülümsəyən uzaqlar

Yanımda səssizliyin
Qulaqbatıran səsi,
Dərdlərimi dinləyirəm
Oturub..
«Səni sevirəm»deyir
Eh,kimsəsizliyimin
Pozitiv kimsələri..
Baxın,arxamda durub
Bu dayaqsız ruhumun
Sarsılmaz dayaqları.
Çox şanslıymışam
Bax bir..
Əlil arabasında
Qismətimə doğru
Necə də addımlayır
Bəxtimin ayaqları..
Donuq baxışlarımı
Sakitcə udumlayır,
«Gəl, səbrli ol»deyir
Yanımdakı «heç kimlər»!..
Mənə boş illərimin
Dolusunu yamayır.
Demə dəyərliymişəm
Sınan qürurum ilə..
Ruhumdakı yaraya
Həkk olubdur illərdən
Süzülən o çökmələr..
İçimin istəkləri

Yaşaya bilmədiyim
Mühitimin olmazı
Dövrümdəki yasaqlar...
Necə xoşbəxtəm Rəbbim,
Əlimi heç buraxmır
Hər an yaxınımdakı
Gülümsəyən uzaqlar...

Günah imiş

Gizli gəldi ömrümə,
Xəyalları talayıb
Duyğunu viran etdi,
Ruhumu oğurladı.
Gözlərimə dolacaq,
Qaranlıq bir gecəymiş
Gündüz kimi nur saçıb
Ümidimdə parladı...
Demə yaşayacağım
Ömürlük bir vicdanın
Əzabı kor peşiman,
Ruhuma gəlirmiş yol.
Bu hiss acı bir kədər,
Peşiman bir ah imiş.
Gözlərimdə soyunan,
Ağrılı duyğuları,
Vücuduma dar gələn
Bitməyən sorğuları,
Tövbələri geyinib,
Qüsl vermiş pak donlu

Ölüm duyğulu xəyal,
Bu hiss acı bir qədər,
Sevgimə hədəflənən,
Soyuq bir silah imiş.
Sən demə sevgi deyil,
Aldanmış bir ürəyin
Daşıya bilmədiyi,
Vıcdan ağırlığında,
Böyük bir günah imiş.

2009

Hamısı sevgidəndir

Sənə olan şeirlərim
Sevgi dolu,
Böyüklüyü qarşısında
Diz çökməkdə..
Kədər öpmüş
Hər sətrimi,
Sevincimə yox qafiyə..
Sənə olan şeirlərim
Həsərətindən yaş tökməkdə,
Vərəqlərdən duyuram
Sənsizliyin ətrini..
Ümid sual, kədər vergül,
Həsərinə üç nöqtə
Qoyulmaqla sonlanır
Bu qismətim ah, niyə?
Haçalanır hecalarım

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Ayrılıqla bölünür
Hər misrada yaşanır
Bu eşqin ölməzliyi,
LEYLİ kimi ölümü..
Gözlərindən qələmin
Axaraq mürəkkəbi,
Hönkürtüylə tamamlanır...
hər bəndi
Sənə olan şeirlərim
Hamısı sevgidəndir.

Hardasan dostum

Aysel Səfərli - Ülfət Əkbərli
(deyişmə)

Bu gecə düşündüm mən səni yenə,
Bir hicran naləsi düşdü qəlbimə.
Şirin xəyallarla dönməkçün sənə,
Həsrəti kirpiyim ucundan asdım,
Elə tənhayam ki, hardasan dostum?

Qəlbim həsrətinin toy büsat yeri,
Sənlə paylaşmışdıq orda çox sirri;
Bu gecə oyadıb xatirələri,
Sənli günlərimə mən qurban kəsdim,
Elə tənhayam ki, hardasan dostum?
İspaniya, 2009

Ülfət Əkbərli

Getdin, bu günləri ömür saymadım,
Ürəkdə yerinə kimsə qoymadım.
Səni gözləməkdən bezib doymadım,
Həsrəti bağrımın başında qazdım,
Elə tənhayam ki, hardasan dostum?

Zülmət qaranlıqdan səhər doğular,
Ayrılıq ömürə vusal çağırar.
Gözümdə xəyalın yatıb yuxular,
Sənsiz bu həyata, bu ömrə küsdüm,
Elə tənhayam ki, hardasan dostum?

Lənkəran, 2009.

Həbs yatdım

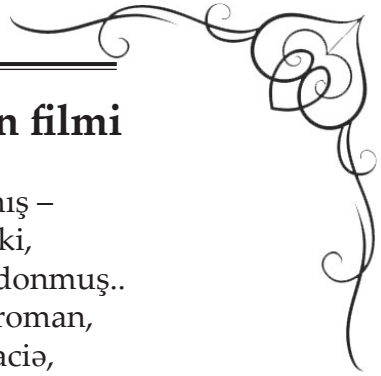
Ağladım,
Həsrəti qollarıma alıb
Düşüncəmin
Ən yüksək
Mərtəbəsindən atdım...
Sevgi məhkəməsinin
Qərarı ilə
Vüsala məhkum
Ömürlük həbs yatdım..

2003.

Həyat

Həyat,
Sən gündüzü
Olmayan gecələrimsən.
Arxamca sürüdüyüm
Ayaqlarımın,
Gedib tapa bilmədiyi,
Qarşıya yeni yol,
Çıxışı olmayan,
Bağrına daş kəsək basan
Ömür
Küçələrimsən..
Qırılan son nəfəsin
Gündüz həvəsli,
Hıçqırıq səslə,
Deyəmmədiyi ağrı.
Ruhu tərk edən,
Ürəkdə çırpınıb,
Hecalaya bilmədiyim.
Sətirdən sətirə
Haçalaya bilmədiyim,
Sən ümid baxışlı
Hecalarımın..
Əlvida həyat!
Cismən varamsa da,
Ruhən sənə deyiləm...
Uyu ruhum,
RAHATLAN, YAT...

2012.

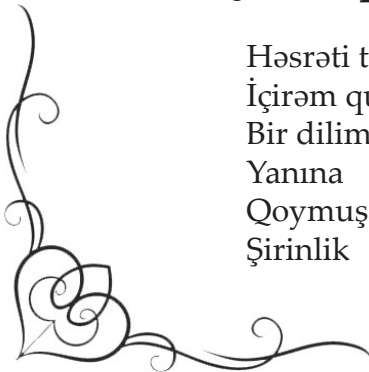

Həyatımın filmi

Qanadı qırılmış –
Bir sərçəyəm ki,
Qar üstündə donmuş..
Yaşanmamış roman,
Baxılmamış faciə,
Yazılmamış şeirəm mən ..
Film kimi bir acıya
Eşq nağılı deyirəm mən .
Gecə tənha yatağımla
Təklüyü bölürəm mən.
Sənsizlik həyat deyil ki,
Səni uzaqdan sevməklə
HƏR gün,hər an ölürəm mən.
Hər gün canlı izləyirəm
Ruhumun ölümünü,
Həsrətinlə bitirirəm
Həyatımın filmi..

İçirəm qurtum-qurtum

Həsrəti tünd dəmlədim,
İçirəm qurtum-qurtum.
Bir dilim xətirə aldım
Yanına
Qoymuşam ki,
Şirinlik

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Qatım acı çayıma..
Ömrün tərəzəsində,
Çəkdim göz yaşlarımı,
Hər damlası bir qırpım..
Baha gəlir
Ruhumun
Ödəməlik payına..
Ocaqdakı
Dibi yanmış ümidi
Kimə yedirim axı?
Sənin baxışlarında
Dilimlənir həsrətim.
Bitmir sənsiz
Keçmir vaxt,
Beləcə dolanıram
Zamanın başına
Dərdi sol qoluma taxıb.
Yenə kədər doluyam,
Yenə çəkimdə artım.
Pozub dietimi,
Həsrətindən süzüb,
İçirəm qurtum-qurtum....

Layiq deyiləm sənə

Həyatımın ritmi pozuq,
Vurğusu zəif,
Ömrüm bənzər
Talan bir şəhərin

Xarabalığına.
Yaralarımın
Köhnəlmiş sarğısı..
Çəkilib gözlərimə ruhumun
kədərli rəsmi.
Pozulub həyatımın ritmi...
Boyama
Ömrünü dərdlərimlə..
Xərcləmə baxışlarını
Həsəratimin tamına,
Kədərin qalığına..
Tale unudubmuş mənim
Ömür payımı..
Hesab gedir ruhumda
Yavaş-yavaş addımlarım,
Ömrün geri sayımı.
İsirdərkən həsarətin
Özgə ümidləri,
"Mənim deyilsən"-fikriylə
Axıdıram gecələrə
Fəryadımı, ahımı.
Səni sevən, viran qalmış
könlümdə
Bayquşların səsinə
Səs verən ürəyimlə
İncitməyim qoy səni,
İçimdəki zədələr,
Qəlbdəki qırıqlarla
Yormayım ruhunu..
Qolların yasaqmış cismimə..

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Qapa dodaqlarınla
Son dəfə
Nəmli gözlərimi,
Toxun buzlaşan vücuduma!..
Yığıb qəlbindən
Kövrək izlərimi
Qoy gedim!..
Belə baxma mənə,
Səni çox sevsəm də,
Layiq deyiləm sənə.....

Mavi xəzər

Köpüklü sahilini,
Qəlbim dolanar,gəzər.
Yamanca darıxmışam
Səninçün, mavi xəzər.

Həsrətim dəniz boyda,
Dalğalarım harayda.
İllər ötdü, bu yay da,
Ruhum qoynunda üzər.

Hicran atmaz daşını,
Vüsal çatmış qaşını.
Gözlərim göz yaşını,
Ləpələrində gizlər.

Könlümün qışı bitməz,
Əllərim sənə yetməz.

Günüm ay olar, ötməz,
Ömrümdən ömür azar..

Yamanca darıxmışam,
Səninçün, mavi XƏZƏR.
2008.

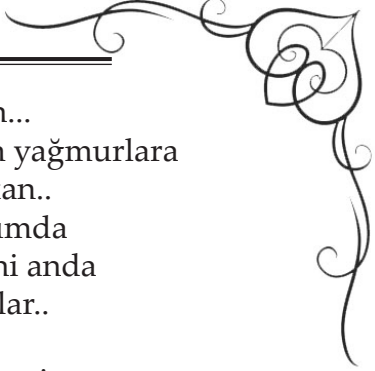
Mənə doğrularla gəl

Deyilsən mənimçün ötəri hiss,
Boş həvəs,
Sevmədim
Kimsəni sən tək..
Gözlərini sevdim
Sevgilə baxan,
Ürək döyüntülərini sevdim,
Titrək ruhuma axan..
Varlığınla var olub
Sevginlə aldım nəfəs..
Sevgidə güvənəsən gərək!
Allahsız ateist kimidir
İnamsız eşq,
Şübhələr qurd kimi
Parçalayar içini..
Mənə çətin olsa da
Yığ gözlərimdən
İnamsız baxışlarını.
Götür qəlbimdən

Sevgi köçünü..
Çünki sənin hər şübhən
Ruhuma xəyanət,
Qüruruma zərbədir.
Axı eşqim pakdır,
Məsum körpədir..
Səninlə öyrəndim
Sevməyi, yaşamağı,
Gəl susdurma nağılımı,
Ağlatma laylamı!
Axı niyə bilmirsən
Sevgi qoymaq olmaz
Güvənsizlik adını,
Ruhumdan ruhuma
İlahi eşq boylanır.
Gəl yıxma öz əlinlə
Yerlərdən qaldırıb
Yeriməyi,
Sevməyi öyrətdiyin qadını!
Şübhəylə uzatma əl,
Mənə doğrularla gəl!

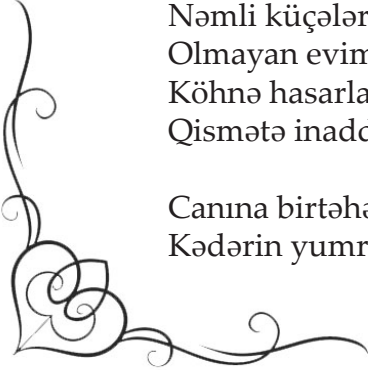
Mənə sevməyi öyrədənim

Yağışlı bir gecədə doğuldu,
Bu şəhərin
Göz yaşıyla yoğruldu.
Yarandı içimdə bir "sən",
Bütün varlığımıza

Hakim kəsilən...
Qarıxdı leysan yağmurlara
Gözümdən axan..
İşıqlandı ruhumda
Bu şəhərlə eyni anda
Çaxan ildırımlar..
Əllərimdə
Əllərinin hərarəti.
Qoxunu yorğan tək sarıb
Yuxuladım o gecə,
Səni mənə gətirən
Leysan yağmurları
Dinləyərək gizlicə.
Artıq səni anladır
Qəlbimin hər döyüntüsü,
Sevginlə dolu ruhum,
Varlığım, bədənim.
Mənə payızı sevdirən insan,
Mənə sevməyi öyrədənim....

Mənim həyatım...

Nəmli küçələri tənha, adamsız,
Olmayan evim tək başı tavansız.
Köhnə hasarları çölə davamsız,
Qismətə inaddır, mənim həyatım..

Canına birtəhər ömrünü geyən,
Kədərin yumruğu başına dəyən.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Ayağı yorğana uya bilməyən,
Yorğanı buluddur, mənim həyatım.

Bir şans oyununda gəlməz sırası,
Boyayar ruhunu gözün qarası.
Yeyər acıları cörək arası,
Turşməzə bir daddır, mənim həyatım.

Çoxdur qismətinin ssenaristləri,
Ruhuna yox uyğun baş rolda biri.
Oskarlıq bir ömrün hüznün əsəri,
Bir filmlik həyatdır, mənim həyatım.

Ölmüş arzuları üzdə yuyulan,
Taleyi bir soyuq daşa oyulan.
Dodaqdan gülüşü zorla soyulan,
Talanan ümiddir, mənim həyatım.

Mənim taleyim

Mənim taleyimdə yağışlı hava,
Hönkürər, çıxırar dəli şimşəklər.
Əzər varlığımı soyuqluğuyla,
Ruhumu dağıdar güclü küləklər.

İçimdə bir ömrün xarabalığı,
Dağıntısı altda yetim bir ürək.
Sənin gücün yetməz bu viranədən,
Qoparıb atasın dərdimi tək-tək.

Mənim taleyimin od şimşəkləri,
Sənin qismətini dolaşa bilər.
Bu xəstə ruhumun sənsizlik dərdi,
Qorxuram, sənə də bulaşa bilər.

Mənim taleyimdə payız var, qış var,
Yazına aldanma, yazı çox qısa.
Sevgini qalın gey, burda yox günəş,
Çəkin qismətimdən, donarsan yoxsa.

Qopar sahilindən əli dalğanın,
Mənim qasırğamdan yorulub dəniz.
Üzünü gizlədib ləpələrində,
Beləcə taleyim ağlayar sənsiz...

Nağıla bənzər ömrüm

Nağıla bənzər ömrüm,
Sonda düşən almanın
Biri mənim,
Biri sənin,
Biri də
Film kimi həyatımın...
Sevdiyim gözlərindən
O filmə baxar könlüm,
Ruhum film bitimi.
Gecədir, gün batımı...
Biz sevgi romanının

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Qəhrəmanı, cılğını,
Olduq bir eşq dəlisi,
Qandallandım içimdə..
Təklüyimdə boğulan
Yoxluğunun əsiri,

mən,

Sevginə sürgün,
Həsrətinə məhkum,
Gözlərinin ölüsü.
Nolar, heç getmə məndən,
Acı bitməsin filmim.
Hicrimə addım atma,
Gəl, ürəyimdə yeri.
Əgər öləcəyəmsə,
Qollarında sevinçdən,
Eşqdən olsun ölümüm.
Getmə, bütün ömrümcə,
Bax sevgiyə gözümə.
Güzgülənim gözündə,
Səndən baxım özümə...

Necə qıyım

Gəzdin bütün ruhumu qarış-qarış,
Aşıb daşdın ürəyimin içində.
Bu sevginin imzasını nə olar,
Heç görməyim ayrılıqlar köçündə.

Yaşadığım ilk duyğusan ömrümdə,
Qəlbimdəki ilk fırtınam sən oldun.

Sənsizliyi hər dadanda cismim də,
Acısından parçalandı, dağıldı.

Saçlarımda əllərinin tumarı,
Qoxusunu nəm yadığım iylədi.
Arzularım həsrətini öpəndə,
Dodağımda yoxluğun çox göynədi..

Yaşatmağa gücü yox taleyimin,
Necə qıyım içimdəki "sənə" mən?
Bətnimdəki nalə çəkən ahları,
Yaşayaraq mən hər gecə ölərəm..

Niyə beləyəm

Niyə beləyəm
Bilmirəm..
Buraxmışam əllərimi
Həyatın yaxasından.
Ölüm ilə aldadmağa
Başlamışam
Yaşamı..
İntiharın qucağında
Xumarlanır
Ümidlər
Çox gecə
Qaçıram
Gözlərimin yuxusundan...

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Yatağında bir həsrət
Bir istəkdən
Boşanır..
İçimdəki acılar
Qəh-qəh çəkib gülür..
Mənsə heç gülmürəm..
Çarəsizlik öpüşür
Köksümdəki sevdıyla
Deyəsən bərk xəstəyəm...
Bir sevginin atəşi
Uğursuz bir qismətin
Acı qəlb ağrıları..
Yaşamağa doymayan
Qəlb deyir:
"Can üstəyəm"
Gözündə son vidayla..
Dedim sənə bir sorum
Nədir ruhuma çarə?!
Tənha otağında
Ömür çırpılır yerə..
Söyləsənə doktorum
Olarsanmı əlacım ?
Hansı dərman ilə
Keçər ömür yarası
Dinlənər acım?
Bütün bunları
Yaşarkən
Gəlir hələ nəfəsim.
Ruhən bitdim,
Niyə cismən ölmürəm?

Ölüm qucaqla məni

Var qismətdən gileyim,
Qınan acı taleyim.
Gələy ölüm mələyi,
Bir az da ağla məni.

Qəmlə oynatdın məni,
Üzüm bərkdir deyəmi?
Sən yazdın hekayəmi
Həyat, varağla məni.

Ruhumun taladığı,
Ömürlə qopar bağım.
SİNƏMDƏ QALADIĞIN
Od ilə dağla məni.

Həsərət qəlbimdən itmir,
Əlim sevdama yetmir.
Tükəndim, ömür bitmir
Ölüm, qucaqla məni.

Özünü gətir mənə

İçirəm sənsizliyi
Zəhər kimi mən hər gün.
Arzuları öldürdüm..
Cırlıdı üstümdəki,

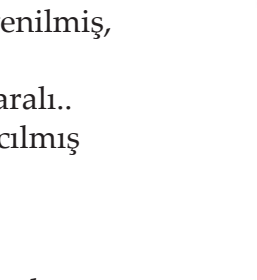

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Həsrətin dar libası.
Yamaq atdı kirpiyim
O yırtığa..
Qar üstündə üşüyən
Quşlar tək dağıdılmış,
Ümidlərin yuvası.
Ayağımın altında,
Qazılan çuxurlardan
Daha dərinidir indi,
Gözlərim düşən çuxur..
Qış gəlib ürəyimə,
Örtülübdür qar ilə
İtib gözün qarası,
Yanaqda buz salxımı..
Arxamca susqun-susqun,
Acıyaraq hey baxır
Bəxtim, dilsiz-duasız..
Nə ola, insaf elə,
Qaytar mənə yuxumu,
Paylaş tənhalığımı.
Sarı məni sinənə,
Özünü gətir mənə...

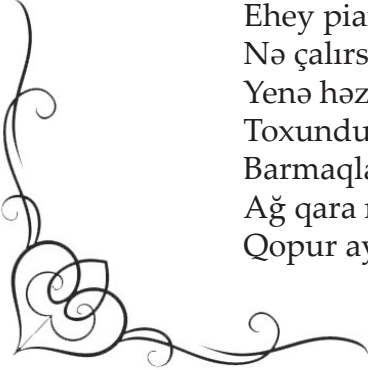
Payız fəsliyəm

Durdum arzularımla üz-üzə,
Öpdü yanağımı
Göz yaşlarım..
Bu yaşam savaşında

Ömrüm hey yenilmiş,
Bitkin,
Ruhum hey yaralı..
Həsərinə sancılmış
Baxışlarım..
Tutdum
Ümidlərimin
Bumbuz əllərindən,
Küsdü dodaqlarımda təbəssüm,
Ömür yarpaqlarım saralıb...
Söylə,
Nə deyim
Bu qisməti yazana?
Sevdiyim,
Sənə olan
İlahi sevgimin
Gözlərindən öpüb
Gedirəm xəzənə,
Artıq payız fəsliyəm...

Pianist

Ehey pianist
Nə çalırsan?
Yenə həzin dillənir
Toxunduğun səslər.
Barmaqların öpdükcə
Ağ qara notları,
Qopur ayrılıq naləsi

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Qəlbindən pianonun.
Xatirələr küllənir..
Üşüyür indi
Bir vaxt alovunda
Qızınan kəslər..
Mənim taleyimin
Matəm musiqisini
Səsləndirə bilərsən?
Üz-üzə danışdığın
Bax, o piano kimi
Heykəl duruşlu,
Ağ-qaradır həyatı,
Rəngsizdir onun...

Varmıdır şən notların?
Üzə təbəssüm,
Qəlbə ümid gətirən
Varmıdır bir musiqin?
Mənim qismətimə də
Öyrətsənə birini?
Ömrümün notlarını
Yazan bəstəkarıma
Bildiyin şən səslərin
Söyləsənə sirrini?
Pianist,
Barmaqların
Məni qəmli oxuyur.
Yaz notlara dərdimi,
Mənə ümid bəstələ...
Didərgin arzuların
Vurma son akkordunu.

Nədənsə hiss edirəm
O ağ-qara notlar
İtgin şansım kimi
Otağıma dolub,
Yenə həsrət qoxuyur..
Baxışım təzələyir
Durmadan
Yoxluğuna baxan
Anların rekordunu...

Pianist,
İfa et,
Mən də zümzümə edim
Buludlarla gözümün
Yarışını.
Qəbul et,
Ruhumun bu son sifarişini...

Ordan bir not səsləndir,
Vur son akkordları
Qismətsiz bir sevgiyə...
Deyəsən bitdi mahnı,
Təşəkkürlər,
Durdu qəlbim kimi
Bitdi vüsal inamı...
Pianonun qapağını bağla...
Ömrümə endir!

Pul

Nədir səndəki özəllik?
Hamı aşıq hüsnünə.
Nə çox
Pərəstişkarların,
Fanatların,
Səninçün
Ümidləri öldürən,
Şeytanı güldürən.
Çox nəflər sənə qul,
Nə yamansan
Ey pul..
Deyiləm aşıqın,
Ehtiyacsan sadəcə.
Sən dünya bazarında
Bir gün dəyərlı,
Bir gün dəyərsız,
Yaşayırsan beləcə...
Sənin kağız qəlbində
Satılma duyğuları,
Mənim ürəyimdəsə,
Sevginin pak yolları..
Çox öyünüb az gül,
Sən ey qiymət ölçüsü,
Kağız ürəkli,
Ey pul...

2011. İspaniya

Qadın

Otaqda yığılan köynəklər kimi,
Ütüləyib geyər ümidlərini.
İtirər yataqda bəzən yerini,
Gecə kürəyindən ağrıyar, Qadın.

Qurban verər dərddli doğrularını,
Dəyişməz yarasın sarğılarını.
Alar sevdiyinin ağrılarını,
Gizlicə gözündən oğrayar, Qadın.

Yuxusun analıq hissiylə bölər,
İllər saçlarının qarəsın silər.
Ən son əl uzadar süfrəyə belə,
Övladı doyarsa bil, doyar, Qadın.

Tapdansa hüququ əyər içini,
Olmaz istəyinin azad seçimi.
Körpə arzuları bir alma kimi,
Bölüb dilimləyər, hey soyar Qadın.

Qovurub içini yeyər dərddləri,
Solar yaddaşında keçmişin yeri.
Üzündən, gözündən yağın kədəri,
Mətbəxdə soğan tək doğrayar, Qadın.

Ruhdakı təkliyin toplanmaz cəmi,
Olmaz həsrətinin, içilməz dəmi.
Qaynayıb dağılan duyğular kimi,
Çaydanın gözündən ağlayar, Qadın...

Qadın olub doğulmaq

Nə çətinmiş
Dünyaya qadın gəlmək..
İçindəki arzuları
Yazılmamış qanunların
Ağacından asacaqlar.
Danışanda nəfəsini
Kəsəcəklər.
Boğacaqlar
Ruhunda istedadını,
Həyat təpiklədikcə`
Öləcək bətnində
O tumurcuq arzular..
İçindən əzildikcə
Qoruyarsan" adını"..
Əllərinin qabarı
Yuxusuz gecələrin,
Haqlı ikən susmaqla,
Bir "imzaya" qul olub
Ehh,barmaq basmaqla
Tut ümidin yasını..
Bax,beləcə qoru
Adını,"namusunu"..
İrəli addımlasan
Arzularına doğru,
Yaratma bir yenilik
Sənə hər şey eyibdi!..
Nə etsən olar tənə..

Dağıtma!
"Bəsit" arzular üçün
Bir imzalıq yuvanı.
Açma
Qollarının qandalını..
Bəxti belə deyibdi.
Belə yazılıb sənə..
Gəl bitir bu savaşı,
Bu davanı.
Qadın, yaxşı bilirsən
Necədir için-için
Parçalanmaq, dağılmaq.
Sən günahkar deyilsən,
Dünyada tək günahın
Qadın olub doğulmaq!!!

Qara dərili ömrüm

Son nəfəsdə dirilən,
Bir eşqin göz yaşları.
Baxışında can verir
Əksin. gözüm yaşarır..

Söndürdüyü ocaqda,
Qalar soyuq kömürüm.
Taleyn bəxş etdiyi,
Qara dərili ömrüm.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Ovcumu isitməyən,
Həsrətin buz əlləri.
Alnıma hədəflənən,
Qismətin nişan yeri.

Yanağında soyuyur,
Gözündəki arzular.
Dodağında susanlar,
Həyatımdan asılar..

Qara kişmiş

Arzuladım,
Baxışından keçib
Ruhuna düşüm...
Qara kişmişdir
Gözünün hər giləsi,
Elə şirinsən ki...
Deyiləm
Bu eşqi böləsi.
Gəl,
Ovuclayıb səni
Qəlbimə töküm,
Qara kişmişim!..

2003.

Qara mazut ləkəsi...

(Neft daşlarında həyatını itirən insanlara)

Bu gecə qara yuxular gördü
BAKI..
Narahat açdı
Qara gözlərini
Sabaha..
Yüzlərlə baxışlar
Ümid diləndi,
Xəzərin bağrına
Düşən oddan..
Tutub yaxasını
Hesab sordu göz yaşları,
Taleyini
Qara boyalarla
İşləmiş həyatdan.
Əllərimiz
Uzalı ALLAHA..
Dalğaların
Mərhəmətsiz hayqırtısına
Qoşuldu
Neçə-neçə ürəklərin
Ahları.
Titrədi qara qızılın
Qaranlıqdakı günahları..
Bu gecə
Qara bəxtini əyninə geydi
Qara qızıl ölkəsi,
Əllərində ömürlük
Qara mazut ləkəsi..

Qara ölüm

Ehey... qara ölüm,
Sevirəm ağ həyatı...
Çəkdiyin tabloların
Ağ-qaradır boyası.
Ayları, günləri,
Yaşanmış gülüşləri,
Öz ölüm gülüşünlə,
Qucağına salırsan.
Sevənlərin gözlərində,
Titrək dodaqlarında,
Ölüm simfoniyası
Çalırısan..
Ömrümün hər gününü,
Bir saat əqrəbiylə
Eh, geriyə alırsan.
Yaşanmış hər günümüz
Sənə yaxınlaşmaqdır.
Hər sevinc, hər iztirab
Ötür hər ölən anda...
İnsanlardan qatıdır
Etdiyin cinayətin.
Bax, bununcün edirik,
Aşiqimiz ölümlə
Həyata xəyanəti..
Ehey... qara ölüm,
Sevirəm ağ həyatı...

İspaniya, 2011.

Qaytar məni özümə...

Yandırdı vücudumu,
Həsrətin buz nəfəsi.
İçimdəki alovun,
Söndü yanmaq həvəsi,
Qara düşdü yazıma,
Qaytar məni özümə..

Yaşadım tənhalığı,
Milyonların içində.
Bu sevgidən var olan,
Bir "sən" daha içimdə,
Axıb doldun gözümə,
Qaytar məni özümə.

Həsrətinlə köksümün,
Sarıdım dərd yarasın.
Xəyalınla hər gecə,
Yudum gözün qarasın,
Əksin düşdü üzümə,
Qaytar məni özümə.

Çəkildi pərdələri,
Gündüzə otağımın,
Özgəsi bir ucunda,
Üşüdü yatağımın,
Meydan tutdum dözümə,
Qaytar məni özümə.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Öpüşüb sənsizliklə,
Qucaqladım boşluğu.
Necə dözülməz imiş,
Sevmək acı yoxluğu,
Düşdü başım dizimə,
Qaytar məni özümə...

Qiyamət günü

Həsrətlə ömr edən sənsiz günlərim,
Bir göz yaşında günaha batar.
Yanımda olsaydın, oruc ürəyim,
Bir xoş baxışınla açardı iftar.

Əllərim uzalı qalıb vüsala,
Sənsiz yaşamıram günləri yenə.
Sən mənə əzizsən həsrətinlə də,
İbadət edirəm indi hicrinə.

Gözümdən süzülüb saflaşır bu eşq,
Sən təzim etdiyim tək sevgi dinim.
Sevginlə vurmayan qəlbim-sonumdur,
Bax, budur mənimçün qiyamət günü.

2008.

Qovmağa çalışırlar

Girmək istəmədiyim
Bir evin ətrafında,
Dövrə vururam,
Yenə səndən ayrılıb..
Sillə tək açılır üzümə
Tənha ev,
Sənsiz qapı.
Masada borclu yatan
İşıq qəbzlərinin
Küsdürdüyü lampalar,
Soyuqluqdan qırılıb...
O evin divarları
Şığıdıqca üstümə,
Əzirəm
Kürəyini yatağımın.
Mətbəxdəki dolabda
Bir dilim bayat çörəyi
Halsız-halsız yeyirəm,
Həsərətə batırıb.
Sənin olmayan evdə,
İtib ağzının dadı
Otağımın...
Canımı
İpotek etmişəm sevginə.
Yoxluğunu udduqca,
Həsətli illərə
Bölə bilmədiyim nəfəsimə,
Ömür faiz artırır,

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Geri alır hesabı...
Nə qədər ki, sənsizəm,
Gözünə ayna taxan
Baxışlarımda
Bir "sən" ayrılır bədənə.
Kırayəsi gecikmiş
Ruhumun
Haqqını
Verə bilmədiyimçün
Qovmağa çalışırlar
Səni məndən..

Qoy gedim səndən

Əgər kirpiyindən asılacamsa,
Hər gün yanağına yazılacamsa,
İsti qollarında buz olacamsa,
Tut, qopar üzümü odlu sinəndən,
Burax əllərimi, qoy gedim səndən...

Qalacaq içimdə ruhunun özü,
Olarsaq yağmurun bir bəstə sözü,
Göz yaşın atarsa leysana bizi,
Bir bulud qalacaq, bir ümman məndən,
Burax əllərimi, qoy gedim səndən.

Sənsizlik şeir tək qafiyələnsə,
Ahım misralara kül tək ələnsə,
İnləyən ney kimi həzin dillənsə,

Yonar yoxluğumu həsrətin qəmədən,
Burax əllərimi, qoy gedim səndən..

Bayat ümidlərim quru çörək tək,
İsladıb göz yaşım uduqunsun gərək.
Yaşam biletini itirmiş ürək,
Ömür vağzalında gözlər dünəndən,
Burax əllərimi, qoy gedim səndən..

Bu isti ocaqdan çıxarsa külün,
Yuvasız qalarsa bu sevgi bir gün.
Dadaram hər gecə bir qədəh ölüm,
Gedərəm özümdən, küsüb bədəndən,
Burax əllərimi, qoy gedim səndən,
Sən məndən getmə yox...
mən gedim səndən...

Saxlamaqdadır

Gecənin yaxasından
Düymə tək qopdu,
Düşdü ulduzlar,
Ruhum dörd fəslə
Birdən yaşadı
Bu gecə...
Qaraldı gözlərimdə buludlar,
Həsrətin
Çovğuna dönüb
Üşütdü içimi,

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Könlümdə
Son bahar köçümü...
Sənsizlik
Bulud kimi
Dolub daşdı yanaqlarımda.
Yandırdı
Yoxluğunun atəşi
Cəhənnəm odu kimi,
Yenə bu gecə
Canımda istədim səni..
Dinməz oldu
Könlümdə
Daha çox sevmək inadı..
Sevdiyim,
Sənə olan sonsuz sevgim
Bahar ətrini
Qoruyub saxlamaqdadır..

2016.

Saxlayacağam

Bu gecə didərgin, tənha ruhumu,
Canımdan, qanımdan aparım gərək.
Ruhumda titrəyən döyüntüləri,
Söküb ürəyimdən qoparım gərək.

Gözümdən surətin itməsin deyə,
Bir də bu dünyaya baxmayacağam.
Özgə bir havanı udmamaq üçün,
Tutub nəfəsimi saxlayacağam.

Sən ömrümə imza atdın

İslanıram yanağında bir ömrün,
Bir qismətin gözlərindən tökülüb.
Yeriməyi bacarmayan arzular,
Bir ümidin dizlərində bükülüb.

Mənim ömür səadətim ünvensız,
Çaşbaş salıb taleyim də yolunu.
Sevinc məni qucağına alammır,
Bir qəzada itiribdir qolunu.

Bir ocağın istisindən soyuyub,
Yorulursan, çevrilirsən külə sən.
Sən sevgimə son nigahım, son əhdim,
Sən ömrümə imza atdın, biləsən...

Səni itirməkdən qorxdum

İndi yoxluğunu geyinib səhər,
Əlimdə əlinin izi üşüyür.
Üstümə buluddan süzülür qəhər,
Burada tənha bir səhər yaşayır.

Köksümdə nalələr ölüb dirilir,
Qoşulur ağlıcaş bəstələrimə.
Yorğun qollarımdan ümid ayrılır,
Çevrilir ayrılıq xəstələrinə.

Getdin, şahə qalxdı əlimdə qələm,
Sənsiz sətirlərə kədər daşdı.
İçim tərək edilmiş xaraba olan,
Bomboş bir yuvanın soyuq qışdır.

İndi yoxluğunu addımlayıram,
Ömrün pilləsini enirəm hər an.
Əcəl tumarından mən heç qorxmuram,
Səni itirməkdən qorxuram yaman.

Sənin limanında

Sənin limanında mənsiz gəmilər,
Həsərət lövbərini salar ömrümə.
Mənim sahilimə ümid gömülər,
Düşər fırtınalar dəli könlümə.

Yaralı ürəyim kədər məskəni,
Qaçar limanına sevgim, sığınar.
Çılğın dalğaların ümid yelkəni,
Çırpılar bəxtimin qayalığına.

Ömrümə yan alan başqa qayıq,
Batırar ürəyim ən dərinində,
Özgə dalğalarda boğulan ruhum,
Çıxar sahilinə günün birində.

Səninəm

Səninlə bütünləşdi varlığım da, ruhum da,
Hər şey dönüb sən oldu, gerçəyim də, yuxum da.
Təkcə səni istəyəm, gecəmdə, sabahımda,
İçimin atəşindən, arzusundan əminəm,
Nə qədər qəlbim vurur, özgənin yox, səninəm.

Sən oldun gözlərimdə ümidləri güldürən,
Sevgi dolu gözlərin ruhuma hüzur verən.
Sən oldun kirpiyimdən kədəri bir-bir dərən,
İllər ötsə dəyişməm, görəcəksən həminəm,
Nə qədər qəlbim vurur, özgənin yox, səninəm.

Çapdım hey bir nəfəsə minib ömrün atına,
Ümidim yaşamaqçün kaş ruhuma tutuna,
Həyatım dənizlərdə hey qasırga, fırtına,
Sən çılgın dalğalarım, mən yelkənsiz gəminəm,
Özgəyə yar olmaram, bil, ömürlük səninəm.

Sənsizlik

Sənsizliyin gözündə intihar edir gülüş,
Düşüb son ümid kimi çırılır yanağıma.
İçdikcə qədəh-qədəh həsrətini süzərək,
Bir ah qopur içimdən, sarılır dodağıma.

Yoxluğun qərar tutur özündə varlığımın,
Gecələr hər kirpikdə sınında yuxularım.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Ölümə bənzəyirəm sarılanda hicrinə,
Soyuq baxışlarımda donanda yuxularım.

Bir cəhənnəm günəşi boylanır pəncərəmdən,
Hər səhər sürünürəm bu qismətin iziylə.
“Mənim deyilsən” dərdi çevrilir fəryadıma,
Baxıram bu dünyaya sənsizliyin gözüylə.

Yoxluğun təkliyimlə qol boyundur hər gecə,
Dolaşır otağımı sən adlı kimsəsizlik.
Yaşlanır varlığında həsrətin də mənimlə,
Üşüyür qollarımda ağlayan bir sənsizlik...

Sevginə qurmuşam saati

İllər sonra
Bir işıq yandı
Qaranlığımda,
Gözlərim qamaşdı,
Tanıdım günəşi..
İstisində qızınmağı
Öyrəndim.
Hər batışını izlədim
Acıyla,
Gözlədim yenidən
Ömrümə doğuşunu,
Sevdim beləcə sabahları..
Bir inam böyüdü
Tənhalığımda,

Təkliyə inad
Varlığınçün dirəndim..
Sonra sevdim
Bu sevdanın
İçimə axan
Yağışını,
Tanıdım beləcə günahları..
Mən varlığına ac
Narahat uşaq,
Qorxuram qaranlıqdan,
Söndürmə işığını...
Mən qollarına möhtac
Ağrıyla yaşayaraq,
Dəryanın ortasında,
Sınıq bir qayıqda..
Gözləyirəm,
Qaranlığıma
İşıq olduğun kimi,
Qurtarasan ruhumu
Boğulmaqdan da..
Doldura bilməz kimsə,
Yerini boşluğunun.
İndi varlığına sığınıb,
Yenidən
Başlayıram həyatı.
Ürəyinin işığında ovunub
Yeni sabaha başlamaqçün,
Sevginə qurmuşam saati..

Susdurdular onu

Susdurdular onu,
«Mentalitet»adıyla
Möhürlədilər qəlbini.
Günahdan mil çəkdilər,
Gözlərinə
Kor etdilər
Saf eşqinə baxmasın deyə.
Qiyildi ona «namus»adıyla
Həsrət kəbini.
O kəbin damğaya döndü
Vücudunda.
Zorladı hər gecə
Özgə baxışlar
Saf ümidlərini,
Bir hönkürtü dadında...
Öldürdülər ruhunu
Yaşadı quru cismin
Saxta gülüşləri
Buz heykəliylə..
Boyun əyib acizliyə
Asdı qururunu kirpiyindən
Oz əliylə..
O qız
Can böyüdəcək içində
Sevmədiyi ümidlərdən,
Həsr edəcək ömrünü ona.
Dolduracaq üzündəki cığırları

İçinin göz yaşı, ruhun savaşı.
Qara günlər bəyaz sığal
Çəkəcək saçına
Aci bir mühitin
Aciz qurbanına.
Çəkəcək öz əliylə
Sevgisinin ipini,
Çünki olmaz
O qadındır,
Daşımaldır məcburən
Kiçik bir imzanın
Ağır yükünü...

Ümid yamadım

Ümid yamadım qəlbimə,
Tikişlərim tutmadı.
Həyat iynəmi
Qara sapla sapladı.
Ağ günlərimin ağ sapı
Köhnəldi,
Söküldü..
Yamaq gəldi üstünə.
Yamamağa çalışdım
Gözlərimə sevinci,
Aldatdım özümü...
Sevincdəndir dedim,
Gözlərimdəki inci.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Ağ günlərim
Qara sapla tikildi...
Bu həyatın üsküyü yox,
Tikiş atar,
Sancar iynələri.
Mahir dərziliyi yox,
Yamar köhnələri..
Ehhh...

2010

Uşaqlığım

Boylandım
Bu günümün
Dəmir barmaqlıqlı
Pəncərəsindən.
Əl salladı arzular
Zamanın ötüb-keçən
Qatarının ardından,
Qucaqladım keçmişimi...
Tanıdım onu
Şən səsindən.
Qonaq gəlmişdi usaqlığım
Şirin xatirələrimə...
İllərin həsrətlisi kimi
Öpdüm gülüşümü..
O dönmüşdü
Atamın sevgi dolu.
Güvənli qollarında,
Sən qoymuşdu

Anamın təkliyinə,
Hər şey əvvəlki kimi
Möhtəşəm idi yenə..
Qucaqlamışdı gecəni
Ərköyün bir qızın
Şən qəhqəhəsi,
Gözlərində keçmişin
Son fotosu,
Filmin son səsi..
Ayıldı gözlərimi göz yaşım,
Çəkildi
Dəmir barmaqlıqlı pəncərənin
"Bu gün" pərdəsi..
Bilirəm,
Bir də dönməyəcəksən,
Apardın hər şeyimi özünlə!
Öldü ümidim,
Sabahım, saflığım.
Sən getdin deyə
Mən heç böyümədim,
Qoynumda acıları böyütdüm,
UŞAQLIĞIM!

Üstümə çəkməyə yorğan qışadır

İşıqlı səhərə gecə hamilə,
Mənim ümidlərim "sonsuzdur" amma.
Nə qədər qovrulub acı cəksəm də,
Bizim sabahımız doğulmaz, sanma.

Tənha gecələrin soyuqluğuyla,
Acı yoxluğunla ruhum sevişir.
Soyuq otağımın divarları tək,
Nəmli gözlərimdən ayrılıq düşür..

Çılğın sevgimizin var iki fəsli,
Bizim payızımız üzü qışadır.
Bir eşq qızınmağa nazikdir əynim,
Üstümə çəkməyə yorğan qışadır.

2016

Vətənimə

Vətənimə ana dedim,
O, mənə balam demədi.
Elm oxudum, təhsil aldım,
Bir gün çörəyin yemədim.

Kimsəsiz tək hey atıldıq,
Qəribliyə meyl saldıq.
Axır gəlib qərib olduq,
Qəribliyi də sevmədim.

Qərib yerlər ögey mənə,
Nə də olsa "ögey ana."
Həsərətindən yana-yana,
Sevinc nədir, heç bilmədim.

Görən bir gün yada salıb,
Görərsənmi yurd boşalıb?
Minlərlə övladın qalıb,
Doğma ellərə gəlmədi.

Bəlkə bəxtim yolun aza,
Həsərimə məzar qaza,
Sən qucaq açarsan bizə,
Bəlkə də qərib ölmədim.

2008 İspaniya

Yarım, bağışla məni

Ruhumun yaz fəslində arzular qaldı çılpaq,
Enir ömür səhnəmdən pərdələr yarpaq-yarpaq,
Xəzan örtmüş gözümü, yasdığım qara torpaq,
Qoy ağlasın buludlar, yuyun yağışla məni!

Taleyin sinəsindən ulduza dönüb axdım,
Gecəni geymiş indi qara çarşablı bəxtim.
Soyunub dar cismimdən ruhumu, yola çıxdım,
Arxamca ağlar baxan ruhum qarğışlar məni.

Bahara həsrət könlüm sevincdən yazamıdı,
Alnımdan qırıqlar da kədəri pozamıdı.
Hey uduzdum içimdə, həyatı qazanmadım,
Ümid dondu gözümdə, tutdu qar, qışlar məni..

Yaşadım iki fəsil, içim payız, qış olub,
Biz tərəflər soyuqdur, gözüm hey yağış olub.
Burax bumbuz əlimi, həsrətinə qoşulub,
Özümü tərک edirəm, yarım, bağışla məni..

Yaşmaqdayam

Qara gözlü taleyimin
Qara saçlarındakı
Bəyazlara bənzəyir
Həyatımdakı ümidlər...
Ağ-qara tonlarla
Rənglənmiş ömrümün
Qara çalarlarındakı
Ağımtıl izləri
İzləyərək
Həyatı pusmaqdayam..
Küsmüş arzularımı
Ovutmaqda,
Dağılmış ümidlərimi
Toplayıb
Gözlərimdən
Hər gün

Bir-bir asmaqdayam...
Hicablanan duyğularım tək
Dərgahına
Əllərim uzalı,
Qüslənmiş sevgimlə
Hüzurunda
Yaşmaqdayam..

Yenə yağış yağır

Yenə yağış yağır, islanır şəhər,
Mənim ümidim tək yoxdur çətiri.
Yenə misralanmış içimdə qəhər,
Yazar gözlərimə hər bir sətiri.

Damlalar özünü atar buluddan,
Çırpılar şəhərin küçələrinə.
Ümitsiz arzular çıxar vücuddan,
Bürünər ömrümün gecələrinə.

Yenə təbiətin intihar fəslı,
Titrəyən yarpaqlar küsər budağa.
Yenə kövrək şəhər hönkürtü səsli,
Payızın gözündən düşər törpağa.

Yenə payız dolu şəhərin gözü,
Yenə kövrəlibdi payız ürəyi.
Tənha küçələrdə sürünər izim,
Sənsiz sətirlərdə payız göynəyir.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi..

Hər keçən
Bir qanun yazdı bizə,
Maddəsi ağır gəldi cismə.
Bir düsturu olmadı
Bu eşqin...
Zamanın çərçivəsi
Dar gəldi
Ömrümüzə..
Ruhum elə daşlaşdı ki,
Bir enerji daşınması
Belə dolmadı içimə.
Beləcə yaşayırıq,
Qəbul edilməz
Həyat fəlsəfəm,
Fizikam qanunsuz,
Hesabımın həlli yox..
Həsrətinin cümlə təhlilində
Zəifəm,səhvəm.
Mübtədamin
Xəbəri çox,
Ömrüm
Kimyəvi məhlulların içində
İntihar edir,
İndi
Yoxluğunun cazibə qüvvəsi
Məni
Dünyadan çıxmağa
Məcbur edir..

Yoxluğumda..

Yoxluğumda
Bir "VAĞZALI" çaldırıb
Nigah qoy həsrətimə..
Verəsən soyadını
Qəmli ayrılığımıza..
Mənsizlik
Barmağında sızılında
Dəyişəsən üzükləri
Təsəlliylə..
Endirəsən kirpiyini
Yoxluğumun surətinə..
Hər gecə
Bir qədəh göz yaşı
Qaldırasan
Qismətin sağlığına,
Xatirələrin əliylə..
Ölçüsü dar gələndə
Sevginin ağ donuna,
Buludları geydirərsən
Üstümə.
Bir buket dərd dərəsən
Bir məzarlıq büstümə..
Bu eşqin qəm havasında
Rəqs edəsən qol açıb..
Səpəsən külləri
Bu sevginin başına.
Deyəsən toy günüdür,
Düşüb qəm yağışına,
Sevdiyim dərdlə qaçıb...

Soyuq ölkə kimsən

Uzaq,
Soyuq
Bir ölkə kimsən,
Nazikdir əynim,
Köhnədir yorğanım...
Sənin şəhərinin
Hündür binalarından
İntihar edir
Ümidlərim
Hər gün...
Şəffaf arzularım
Qaralır kirpiklərdə,
Keçir yanaqlar boyu..

Susmuş bir kamanın
Qırıq simisən,
Kəsir barmaqlarımı,
Küsüb sol yanım..
Səpələnmiş vərəqlərdə
Sağa-sola qaçır
Yarımcıq ,çərək notlar,
Sıralanır pauza...
Yad edir
Vüsalı
Bir ölümlük sükutla,
Lal olmuş bas açarı,
Qırıq kamanın yayı...

Bir addım yaxınımda
Mənə bir ömür qədər
Uzaq sənmişən?
Dünyanın sayımında
Zaman mənimçin
Barmaq qatlar.
Yaşamın sırasından
Həyat
Səbrimi pozar..
Sənin soyuq ölkəndə
Sevgilər uduzar,
Həsrət şair doğar
Şeirlər yazar....

Küçələr

Küçələr dərd atıb başına yenə,
Dolanır şəhərin damarlarında.
Keçir ürəyindən həyat səsləri,
Küləklər saçının tumarlarında.

Günəşin gözündən enib yenə də,
Bu şəhər saçına taxıb gecəni.
Ayaq izlərimi basıb bağına,
Tənhalıq tapdayır qəlbin küçənin.

Küçə veyil-veyil gəzir şəhəri,
Kimsə gecəsində yandırmaz çıraq.
Dolanbac yolları çaşar qismətim,
Pərişan saçında qırıqlar daraq.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Mənim şəhərimin ömür yolları,
Qalib dağıntısı altında ruhun.
Gəzib, ümid toplar xarabalıqda,
Gecə küçələri süpürən ahım.

Daşıyır gecənin tənhalığını,
Yolların çiyində şəhərin yükü.
Alnımın qırıxan küçələrində,
Qismətim ölümün rəsmini çəkir..

Yolla mənə

Həsrətin gözlərinin,
Çək rəsmi, yolla mənə.
Dərdimin dodaqları,
Yenə büzülüb, yenə.

Tumar çək taleyimə,
Hör ölümün saçını.
Çərçivəyə salıb qoy,
Başım üstə acını.

Ürək yox, saf eşqimdir,
Köksüm üstə asdığım.
Kirpiyimlə hicrimin,
Rəsmi cızır yastığım.

Xatirən baş ucumda,
Yuxu mənçin darıxmır.

Sağ olsun, çarəsizlik
Məni yalnız buraxmır.

Sənsizlik şərab kimi,
Qaldıqca hey tündləşir.
Qarşımda kətil qoyub,
Ölüm mənə dərdləşir.

Qalxıb yığılan ruhum,
Tozun çırpsın üstünün.
Asdım, intihar edən
Gözlərimdən büstümü.

Dərdimin əllərini,
Poz çəkdiyən rəsmdən.
Həzin bir bəstə yarat,
Sənsizliyin səşindən.

Saçımın küləklərində

Bileti əlimdə gedən qatarın,
Apardı özüylə ətrin baharın,
Üzümə cızdığı qəm misraları,
Daşdı yanağının çökəklərindən.

Günəşi küsdürən qış havası tək,
Tavanı olmayan quş yuvası tək,

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Səmada toqquşan ah duası tək,
Damıram buludun ətəklərindən.

Tutanda taleyin həsrət damarı,
Buzladır köksümü saçımın qarı,
Başımı əydikcə dərdirin tumarı,
Can verdi saçımın küləklərində.

Deməyin ki

Deməyin ki, işsizəm
Qismətin dəlikdir cibi..
İşim
Gecə-gündüz
Dərdir belimə
Yükləmək,
Kamançının kamanını
Qəm notuyla
Kökləmək..
Yetişmək hər şeyə..
Şikayətlər yağdırmaq
Yağmuruyla
Qəlbimin
Ayağın bulayan göyə..
Süpürmək varlığımda
Sevinc qırıntısını,
Çalışıb təmizləmək
Bəxtsizliyin pisliyini.
Dəyişib ağır havasın

Ruhun,
Açmaq nəfəsliyi..

Deməyin ki, işsizəm
Normaldır məvacibim..
Naharı kədər verir,
Axşamımı təklük.
Gülüş boğulur içimdə
Beləcə bir həvəslik..
Olan son qəpiyimlə
Biletimi də aldım
Ömrün
Tək adamlıq vəqonuna..
Qaynar həsrət,
Buz göz yaşı ilə
Çıxıb məzuniyyəyə,
Bir qədəh də
Sənsizlik
Qoyacağam yanına..

Deməyin ki, işsizəm
Sürtüb parıldadıram
Dərd qazanının dibin..
Silirəm kirpiyimlə
Şanssızlığın tozunu..
Deməyin çətindəyəm,
Bir ömrün otelində
Hicrin 24 saat
Daim xidmətindəyəm..

Sən bilməzsən

Sən bilməzsən
Necə olur
Həsrət çəkmək,
Necə olur
Sevmək dərdi.
İçimdən düşən ahlar
Əzdikə torpağın bağrın
Batırır hönkürtü səsi,
Göyün qulaqlarını...

Sən bilməzsən
Necə olur
Yanaqlara
Gülüşü yamaq tikmək.
Necə olur
Kürəyini ovmaq dərdirin...
Yığdım yorğun-yorğun hey
Otağıma dağılan
Ümid qalıqlarını...
Yuxu qırıntıların
Yem edib
Səpdim bir-bir
Düşüncəmdə dolaşan
Arzuların önünə..

Sən bilməzsən
Necə olur
Ütüsüz, nəm çöhrənin

Dağınıq baxışını
Toplayıb
Tək-tək bükmək.
Pəncərədən girəndə
Qapıdan qovmaq dərdi...
Çəkdiyim acılarım
Bahadır,
Sən bilməzsən,
Nə ödəyir varlığım
Həsrətinin gününə?!
Eh, sən bilməzsən...

İnan

Inan, heç tənha olmuram,
Qarşımda bir "mən" dayanır.
Öz içimdə yatan ruhum,
Gecə gözümdən boylanır.

Dərdlərimə kətil qoyur,
Deyir, oturub dincəlin.
Verdiyiniz həyəcanın,
Sayəsində mən incəlim.

Bir dilim həsrət doğrayım,
On damcı qəm süzüm suya.
Xəstə, halsız ümidləri,
Beləcə verim yuxuya.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Bölüm ömrün əzabların,
Yaşımın hər bölməsinə.
Zaman vaxtı taxıb qola,
Nə qalıb ki, ölməsinə.

Beləcə deyiləm yalnız,
Təkliyin içində çoxam.
Deyiləm zalım dünyalıq,
Var ikən itmişəm, yoxam.

Gecənin gözündən axsın,
Yuxunun gördüyü film.
Cəhənnəmin alovuna,
Gəlin olanda buz ölüm..

Yoxluğunun iynə yeri

Yaman üşütmə tutub
Yenə düşüncələri.
Azruların çığırmaqdan
Batıb səsi.
Həsrətinin atəşindən
Sayıqlayır,
Çox göynədir
Yoxluğunun iynə yeri.
Bir az qrip kimiyəm..
Bu gecə
Ruhumun da
Susub,susub nəfəsi.

Döyündürmür qəlbimi
Varlığınla...
Yuxusuzluq
Yumruqlayır kürəyimi..
Qəhər tutmuş sinəmi.

Həkim evə göndərdi
Əlimdə reseptlərim,
Bir də
Bronxlardakı
Nəfəsdə darlığımla..
Bir az qrip kimi yəm,
Sənsizlikdən
Bulaşıcı kədəri
Dərman kimi yeyirəm...
Burnunda danışan,
Soyuq almış ümidlər
Çırpır başın nəbzimə,
Ovcunda bərk-bərk
Tutub
Çox sıxır ürəyimi...

Eh, nə zamandır
Evimdə duymadığım
Ayaq səslərin kimi
Dərdin baş ağrıları
Sancıladır yuxumu.
Başı üstə çırpılır,
Yerdə boğulur ahım.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

De,nə vaxt olacaqsan
Həyatımda ömürlük?!
Yenə gecəm-
Naməlum-qara geyimli adam,
Qovur məndən sabahı...
Tut burnuma qoxunu,
Ayılsın huşsuz ruhum!..

İtirdim

İtirdim gözümün fırçasını da,
Rəngli görəmmirəm ömrümü daha.
Bəxtimin yarımçıq tablolarını,
Dərddən satın alıb ruhum çox baha.

Zərif duyğulara rəng qatmaq üçün,
Titrək nəfəsimdə alınmır rəsm.
Gözümdə bulanan sevgim rəngində,
Tablodan kölgəli ruhumu asım.

Qarışıq rənglərin qara çaları,
Bəyaz sabahımın üzündə ləkə.
Rəbbim, al fırçanı, yenilə məni,
Boya qismətimi ən xoşbəxt rəngə.

Mən sənə gələcəm

Mən sənə gələcəm, gələcəm bir gün,
Vüsala gecikmiş bir ümid kimi.
Arzular sevgimin ovuclarında,
Bəxtimdə paslanan bir kilid kimi.

Mən sənə gələcəm, gələcəm bir gün,
Birgə asılmayan rəsmimiz kimi.
Nigah dəftərində ayrı soyadda,
Qoşa yazılmayan ismimiz kimi.

Mən sənə gələcəm, gələcəm bir gün ,
Tutarsan həsrətin buz əllərini.
Həsrətdən qıvrılan sol yanına da,
Parkdakı skamya deyər yerimi.

Mən sənə gələcəm, gələcəm bir gün,
Durub qarşılasan göz yaşlarımı.
Əlinin sığalı toplayar bir-bir,
Üzümə cızdığı qırıqlarımı.

Mən sənə gələcəm, gələcəm bir gün,
Əzik ümidləri ütüləməyə.
Rahatlıq verməyən acı həsrətin,
Dəvət elədiyi şama-yeməyə.

Mən sənə gələcəm, gələcəm bir gün,
Qarşıla son gecə kimi ruhumu.
Süzül yoxluğumun yanaqlarına,
Buludun çiyində apar ahımı.

Olmaya

Oynayasan saçlarıyla küləyin,
Kirpiyindən üzüləndə taleyin.
Misraları udqunanda ürəyin,
Yazışmağa bir sətirin olmaya.

Tapdananda ayaq altda baxışın,
İzləyəsən bir eşqin dərd doğuşun.
Qara bulud hönkürəndə yağışı,
İslanasan, bir çətirin olmaya.

Qədəh olub hicri gözdən süzənə,
Gözlərimin çuxurunu qazana.
Payız olub qarışasan xəzana,
Yaz yanında bir xətirin olmaya.

Küsmüş ruhu ödəyib can borcuna,
Yığib dərdi, günahları xurcuna.
Buraxanda əcəlin buz ovcuna,
Axirətdə gedən yerin olmaya.

Evcik oyunu

İçi ikimiz dolu bir dünyamız var bizim,
Xəyalən yuva qurub evcik-evcik oynadıq.
Beş, on gecəlik yuva, çox seriyalı filmin,
Sonunu həsrət yazan ssenaristi qınadıq.

Ütülədim təklidən qırışmış alnını da,
Qollarımız yorğan tək örtüldü gecəməzə.
İslandıq sevgimizin yağmurunda qolboyun,
Hər bölümdə bir birlik yaşadığ eşqimizə.

Yenə tənha finalda, otağın bir küncündə,
Qısılacam ömrümün dərdli bir bucağına.
Yemək masası üstə dağılan xatirələr,
Tökülər intiharın buz olmuş qucağına.

Yenə ömür səhnəmdən bir xoşbəxtlik enir, bax,
Qismətlə toqquşacaq buludum leysan dolu.
Sənin masanın üstə boşdur sabah süfrəmiz,
Özümlə götürmüşəm qəndi, şəkəri, balı.

Qucağında xəyalım çıxar dərdin seyrinə,
Tənha film izləyəcək gecələrimiz bizsiz.
Tv-də gecəyarı həzin-həzin söylənən,
Kövrək musiqilər də durar səmirsiz, səssiz.

Təmizləyən olmaz ki, otağın tək dərdimi,
Heç bir təsəlli belə silməz kirpiyin tozun.
Yuyulub qurudulmuş paltarlar tək içimdə,
Ütüsüzdür vüsəlim, dağınıqdır hər arzum.

Bu evcik oyununda sən ən baş rolum oldun,
Bütün səhnələrimdə bir sevgi sərxoşluğu.
Soruşurdun:- Gələndə nə alım evə, söylə,
Elə bir şey al indi, dolsun ruhun boşluğu.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Evcik oyununadək olmamışdı heç evim,
Mən gerçəyi oynadım bu eşqin hər günündə.
İllərlə tənha idi iki nəfərlik masam,
Güzgü tək durmamışdı heç bir sevgi önümdə.

Bir neçə bölümlük film olsan da həyatımda,
Mın ömrü yaşadım mən qollarında bu eşqin.
Gedirəm, tənhalıqla zifaf gecəmdir sabah,
Təslimdir həsrətinə bakirə ruhum bu gün.

İçim müharibə zonası...

İçim müharibə zonası
Neçə-neçə
Öldürülmüş
Arzularla dolu.
Dizlərimdə qırılır
Zorlanmış olmazların
Kədərli utanması...
Təcavüzdən doğulmuş
Neçə "bic"nalələr
Tutur gözümün yolunu,
Yaralıyam, İLAHİ!

Səngərdə tətikdə duran
Yuxularım
Kirpiyimi döyəcləyir
Hər gecə..
Can tapşıran,

Yaralı inamıma
Uymadı ki, qanım
Qurtaram həyatını.
Yoxluğun
Boyası solmuş
Saçlarım tək
Çiyinlərimdən
Tökülür necə...

İçimdə
Anası ölmüş
Arzulara
Kim söyləyər
Ağını, bayatını?
Nədir səhv,
Nədir doğru?
Hansı tibb mərkəzində
Hansı ölmüş istəyin
Hansı ekspert ilə
İçini yarım,
Doğrusunu axtarım?
Söylə,
Bu savaş boyu
Mən hansında doğruyam,
Hansı cəbhədə durum,
Haralıyam, İLAHİ?!

Nişan gedir bir məzara

Qara gözüm rəngli çəkməz sevgimi,
Şəkil-şəkil edib asır gözümdən.
Dərd dolanır ümidimin boynuna,
Havam çatmır, asılıram özümdən.

Bir dənizin sinəsindən öpəndə,
Qağayılar çiləyir nəm gözümə.
Bu məhəbbət bəzəkli bir xonçada,
Nişan gedir bir məzara, üzülmə.

Sən yoxsansa varlığında yox həyat,
Planetim yaxınlaşır günəşə.
Həsrətini ciyərəmə çəkdikcə,
Nəfəs almam çətinləşir həmişə.

Gözlərimdən son görüntün qaralır,
Kırpiklərim baxışından enəndə.
Onu məndən alacaqlar, İLAHİ,
Bir udumluq nəfəsi var sinəmdə.

Şərab

Doldurub sənsizliyi
Qədəh-qədəg içirəm.
Dərdimin sağlığına..
Mənim üçün iztirab

Qədəhlər dolu şərab,
Tanrım da küsüb məndən...
Bu gecə sərxoşluğum
Sevgi şeiri deyir
Təklində doğulub
Yenə də yoxluğuna..
Xumarlanır acılar,
Ruh boğulur bədəndə...

İçim yazı masası,
Səpələnmiş ümidlər
Əzilmiş vərəqlərdə,
Qarşımda külqabıda
Yandıraraq eləcə
Bir-bir söndürürəm
Kədərin kötöklərin,
Göz yaşımda "cız" edib.
Uzun sözün qıyası,
Bu gecə halım xarab.
Mənimçin şeirlərim,
Qədəhlər dolu şərab.
İçirəm sızanadək...

Bəlkə də tapdım səni
Şüşələrin dibinə
Baş vuranda
Duyğular,
Bir bənddən
Bir qafiyə
Qəm-qüssə pozanadək...

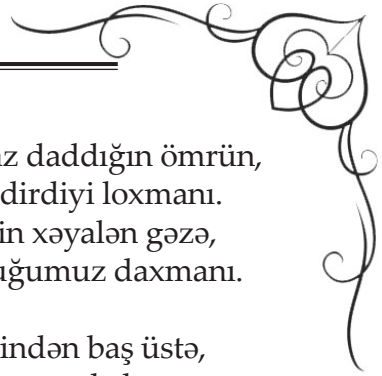
Gözlərimdən
Qanadlansın yuxular,
Doldurub yoxluğunu
İçim həddən ziyadə.
Tanrı unudan yerdə
Ağlaram taleyimə
Bu gecə
Badə-badə..
Sevmək istəmədiyim
Varlığım indi, YA RƏBB,
Göz yaşımdan çəkdiyim
Qədəhlər dolu şərab...

Kimsə mən olmayacaq...

Kimsə mən olmayacaq həyatında heç zaman,
Öpə-öpə qaraltmaz kimsə saçının ağın.
Yazdığım şeirlər də hərf-hərf keçər içindən,
Gözümə yol alanda yuxum, kəsər qabağın.

Nəfəsində isitməz əllərinin tumarın,
Kimsə yazmaz çiyinə saçlarının kölgəsin.
Solar baxışlarında rənglənmiş arzuların,
İçin mənsiz viranə bir sunami ölkəsi.

Rahatlanmaz kimsənin qəlb evində ruhun da,
Göynəyər dodağında bir öpüşlük ayrılıq.
Kimsə yarmaz köksünü, qoymaz duz tək içinə,
Kimsəylə tam olmazsan, olarsan kəsər, qalıq.

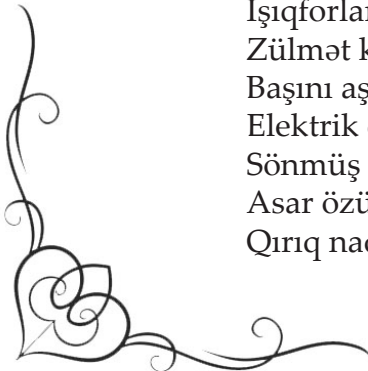
Dadı, duzu yerində olmaz daddığın ömrün,
Udammazsan həyatın yedirdiyi loxmanı.
Ayağında güc olmaz fikrin xəyalən gəzə,
Bir meşənin içində qurduğumuz daxmanı.

Asılırsan zamanın əqrəbindən baş üstə,
Kimsə mən olmayacaq həyatında heç zaman.
Qurub zəngli saati ömrün keçən vaxtına,
Oyanmazsan kimsəylə xoşbəxt bir ömrə, inan.

Bu eşqin qollarında boğulanda həsrətin,
Bir atımlıq atəşlə dur məhəbbət əmrinə.
Sevişəndə gözlərin baxışımla alovlu,
Kimsə yazmaz adını son məktub tək ömrünə.

Kəpənək ömrüm

Kəpənək ömrüm
Uçar ovcumdan,
Qonar bəxtimin
Işıqforları qırılmış
Zülmət küçələrinə...
Başını aşağı dikən
Elektrik dirəkləri
Sönmüş ümidlərim tək
Asar özünü
Qırıq naqillərindən..

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Soyuqluğun
Misra-misra
İşləyər
Var ikən
Yanımda
Yoxluğunun hecalarına.
Buket bağlayıram sənə
Həsrətimin
Ən çox çiçək açan yerindən...
Gedişimin
Ayaq səsləri
Nəğmə deyər
Hər gecə
Gözlərinin
Qapısından qovulan,
Yuxusuzluqdan
Rəngi qaçmış
Yuxularına.
Lənət oxuyarsan
O gecə
İtirməkdən
Tir- tir əsən,
Ürkək qorxularına..
Keçmişdəki
Xoş anları
Yamaq vurub ömrümə
Suvarıram təsəlliylə.
Ovuram ağrısını
Taleyimə vurduğu
Qapazların öz əliylə...

Bu gün payız kimiyəm

Bu gün payız kimiyəm,
Gözlərimdən düşmüşəm.
Üşüyən ümidlərin,
Dərdiylə sevişmişəm.

Durmuşam vağzalında,
Fəsillər növbəsinin.
Kırpiyim baxışların,
Pozubdur tövbəsinin.

Qırılmış çətirimlə
Durub payız altında.
Yaza əlvida dedim,
Ruhumun buz qatında.

Bu gün payız kimiyəm,
Qızılıyam xəzan tək.
Ağacından qopur, bax,
Köksümdə sınıyan ürək.

Payızın dodaqları,
Alnındadı gecəmin.
Gözlərindən süzülür,
Yola dönən küçənin.

Ağaclardan soyunan,
Budağın yetimiyəm.
Toxunmayın, ağlaram
Bu gün payız kimiyəm.

Səndən sonra

Hekayəm kitabdan qopub, itib bax,
Yarısı qalıbdır vərəqin, ALLAH.
Gecənin gözündə yumular sabah,
Qaranlıq qalaram, mən səndən sonra.

Qarışıb rəflərin tozlu gözüne,
Oxucu itirmiş nağılam yenə,
Dərdi səcdə edib sənsiz özümə,
Həsrəti qılarım, mən səndən sonra.

Allahın verdiyi əzab tək səni,
Sevərəm, sevgimin yox sevgi dini,
Kilsə ayinində, bir bazar günü,
Qeybə çəkilərəm, mən səndən sonra.

Bir kəbin kəsdirib bu günahlara,
“BİSMİLLAH” sözüylə ucallam yara,
Kəlmeyi-şəhadət verib səhərə,
Minbərdən dolaram, mən səndən sonra.

Günəşə sitayiş edən torpaq tək,
Sevgi alovuna təzimdə ürək,
Sirat vağzalında biletimlə tək,
Cəhənnəm olaram, mən səndən sonra.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Yıxılan
Ömrümün bu tayına,
Qismətin sərt divarından...
Oynadığım gizlənqaçda
İlk tapdığın mən olum...

Səni gözləyirəm,
Gəl, gedək o oyuna...
Səni gözləyirəm,
Əllərini ölç-ölçə
Dinən dərdin
Pafoslu nitqində susa-susa..
Boş skamya,
Tənha park,
Bir də
Xəzan nəğməsindən
Batıb yasa...
Payız rəngli
Gözümdən
Qopan qəmgin baxışlarla
Ağır-ağır,
Səni gözləyirəm,
İçim
Misra-misra,
Heca-heca
Həsrət doğur...

Depresiya

Toqquşar duyğuları
Boşluğun baxışlarıyla.
Bir heç doğar
Sabahın
Üfüqlərindən..
Gedişini yazar
Ruhunun qaranlıq küçələrinə
Ayaq izlərinin
Inamsız çıxışlarıyla..
Yoxluğunun zəhərindən
Üç-beş damcı süzər suya,
Depresiya!

Çırpılar
Düşüncəmin
Ən hündür yerindən.
Bir hava yastığı
Açan olmaz ki,
Qırılmasın yuxuları,
Asılar dərdlərinin
Kəndirindən..
Ayağının altından
Yıxılar duyğuları,
Boğazında cızılar
Aqresiya!

Soyuq divarların
Buz öpüşlərindən

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Nəm sızar yastığına.
Bumbuz düşün altında
Qəh-qəh çəkər
Dəlicə
Son qalan ağlına,
Yaddaşından tökülən...
Gülümsəyər
Acı-acı
Kirpiyindən
Acımadan asdığına...
Hər gecəsi işgəncə..
Hər gecə varlığında
O çarmıxa çəkilən
Odur o,
Depresiya!

Bu gün yaman kövrəyəm

Bu gün yaman kövrəyəm,
Oyuncağı əlində
Qırılmış uşaq kimi..
Sonuncu ümidinin
Ağarmış saçlarıyla
Bir az barışıq kimi.
Oynadığım filmlərin
Görmüşdüm saf qismini,
Son bölüm riya imiş.
Doğmalar bildiyimə,
Dayadığım kürəyim.

Çox ağrıdır nədənsə
"Dost" sözünü, ismini...
Bu gün yaman kövrəyəm,
Borcu ödənilməmiş,
Sayğacdən söndürülən
Gözü kor işıq kimi...

Pəncərəmə görünən
Sən demə günəş deyil,
Sarı bir boya imiş..
Ən bahalı libasım-
Mənim səmimiliyim,,
İnsanların gözündə
Asma yaraşlıq kimi..
Alıb, qoparıb,
Zorla
Çıxardılar üstümdən..
Ən gözəl hisslərimdən
Ruhun eşq səhnəsində
Ağ duman yaratdılar,
Başımdayı tüstümdən..
Bu gün yaman kövrəyəm,
Ömrün qəm notlarında
Etdiyim ifalar tək,
Bir az qarışıq kimi...

Sən olmayanda

Arxamca getmə çıxırar,
Qolu qırılan ağaclar.
Özünü atar yarpaqlar,
Yanımda sən olmayanda.

Küçə qadını küçələr,
Satar ruhunu gecəyə.
Qafiyəm uymaz hecaya,
Yanımda sən olmayanda.

Qurutmaz payız yağ əynin,
Həmdəm axtarar boş çiyinim,
Ömür soyunar geyimin,
Yanımda sən olmayanda.

Sinəmdə ahlar söyüşür,
Gözümdən sıxır gülüşü.
Üzdə zorlanır öpüşü,
Yanımda sən olmayanda..

Həkim

(Çox sevdiiyim, dəyər verdiyim, əziz insan, gözəl
həkim OQTAY ŞƏFİOĞLUNA)

İllər saçlarında solsa da belə,
Alnına qırışlar salsda da belə.
Sehrli, şəfəli əllərin ilə,
Ümidə təbəssüm şəklini çəkdi,
Gözümdə surətin böyüdü, həkim.

Sənin əllərində şəfa iksiri,
Sənin baxışların sağlamlıq sirri,
Təşəkkür söyləyən qəlblərdir yerin,
Ürəkdə "ALLAHIN EVİNİ" tikdin,
Sən xeyir-duayla uyudun, həkim.

Fırtına sabahı doğan günəş tək,
Sən oldun ağrılar öldürən ürək,
Bütün varlığıyla səni sevərək,
İnsanlıq qarşında dönüb diz çökdü,
Ruhumu hüüzura boyadın, həkim.

Sən yorulub qaçan zaman

Sən yorulub qaçan zaman bir qatarla, bu sevdadan,
Xatirələr enəcəkdir payızına ayaqyalın.
Uzaqlaşar sahilimə bir gəmi də bir adadan,
Qarşılayar həsrət məni foyesində o vağzalın.

Bir qatar ki, biletləri satılıbdır tək gedişlik,
Dönəni yox, qarşılayır gedişlərin sükut səsin.
Hönkürtüylə qırılacaq duyğuları çilik-çilik,
O vağzal ki, tənhalığın ayaqları kirlədibdir
döşəməsin.

Qucağında itər nəbzi sən gedəndə yolların da,
Rəlslərindən ayrılır bax, sən olduğun vaqon belə.
Mən həsrətin vücudunda, sən payızın qollarında,
Daşıyarıq ayrılığı özümüzlə son mənzilə.

Sən bilməzsən

Sən bilməzsən ağrının payız rəngin,
Sən bilməzsən acıların xəzanın.
Küləkləri saçlarımda əsəndə,
Buludlara kirpiyiylə yazanı.

Bilməzsən ki, bəxt yazısı alında,
Qırıqanda necə olur baxışlar.
Gözlərimin aynasında tərləyən,
Yanaqları yumruqlayan yağışlar.

Sən bilməzsən, acıların loxması,
Ən bahalı sinilərdə qarşımda.
Dərdlərimi mənə nişan taxıblar,
Payız rəngi üzüyümün qaşında.

Oruc tutubdur

Nə vaxtdır bu sevgi oruc tutubdur,
Gözünün yaşını dada bilmirəm.
Ümidim susayıb, duyğularım ac,
Titrək nəfəsini uda bilmirəm.

Nə vaxtdır bu sevgi oruc tutubdur,
İnsaf et, sən bəri iftarıma gəl.
Nə vaxtdı gəlmirsən yuxuma belə,
Sənli yuxularım darıxıbdı, bil,
Gəl olsun, gəl olsun həsrətim batil.

23.11.2002

Düyünümüzdür

Göz yaşım gözümdə qarıyır artıq,
Şirin bir həsrətə çevrilir eşqim.
Daşlardan süzülən selə qoşulub,
Qəlbə axa-axa durulur eşqim.

Ayrılıq-bizimçün vüsal günümüz,
Əbədi birləşən toy günümüzdür.
Hicran naləsində rəqs edər könlüm,
Ayrılıq nikahlı düyünümüzdür.

Göylər göz yaşıyla uğurlar məni,
Toqquşan buludlar "Vağzalı" çalar.
Nişan üzüyü tək bu gün taxılan,
Həsrətin barmaqda yaman sızılar.

15.12.2001.

Sevgi məhkəməsi

Sevgi məhkəməsi quruldu,
İddiaçı
Göz yaşlarım oldu,
Yanağımı
Yandırmaqdan daşındı.
Kədər məni atdı...
Bu gün
Bir sevgi həsrətdən boşandı...

11.01.2003.

Qaytar

Bu sevgi bətnində yoğrulub qəmdən,
Vüsalım əlini üzübdür məndən.
Sənli yuxularım inciyib səndən,
Qaytar gözlərimə, qaytar yuxumu!

Qaçdı yuxularım həsrət dinəndən,
Kəsdirib qapımı hicran dünəndən.
Yanar bir ah olub qərdun sinəmdən,
Qaytar ürəyimə, qaytar ahımı!

Günahsız könlümə günah qovladın,
Hansı baxışlarla məni ovladın?
Ruhumu de necə, necə oğradın?
Qaytar vücuduma, qaytar ruhumu!...

25.01.2002.

Mənəm

Şirin görüşlərin vusal inamı,
Tərtəmiz bir eşqin həsrət ünvanı,
Doğru məhəbbətin şirin yalanı,
Yalanda qovrulan o doğru, mənəm.

Dərdini, qəmini öz dərdi bilib,
Gözünün yaşını ehmalca silib,
Hər gecə, gizlicə yuxuna gəlib,
Səni səndən alan o oğru, mənəm.

Müttəhim deyiləm, hakim axtarma,
Azad bir günaha hökm axtarma,
Eşqin ağrısına həkim axtarma,
İçində sızlayan o ağrı, mənəm.

11.04.2000.

İlahi

Gözünü sıxanda nəm əvəzinə,
Mən düşdüm dünyanın yanaqlarına.
İlahi, sən məni unudan gündən
Dizlərim əyilib ayaqlarıma.

Sürünən ümidlər səbrin ətəyin
Dartar, dizlərinin yarasi ilə.
İlahi, sən məni atdığıñ gecə,
Bölündüm ruhumun yarısı ilə.

Ovcuna sıxanda buz əllərimi,
Əridim dünyanın başının üstə.
Sən məni kimsəsiz qoyduğun o gün
Yanıqlı ah oldum, bir sən nəfəsdə..

Bəxtdən kasıb olan ömür süfrəmin
Sevinci pəhrizdə, dərdi çox yeyən.
Nə olar, qəlbimin qapısını bağla
Dəvətsiz nisgillər çıxmır eşiyə.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Yoxdur pəncərəsi arzuların da
Baxsın aynasından sabaha doğru.
Sən məni doğanda anam ağladı,
Alnima bəxt deyil, yazdın dərd, ağrı.

Qocalar evinə atdığım ruhum-
Gəncliyi ovcunda öldürmüş qadın.
De nə vaxt, de nə vaxt övladlıq alıb,
Sevinc gözlərimə verər soyadın??

Dünyanın təzyiği uymadı nəbzə,
Yıxıldım bəxtimin uçurumuna.
İlahi sən məni unudan gündən
İntihar qədəhin qoydu yanıma.

Qəbristan yolu

Tıxanmış damarlar qəbristan yolu,
Qəlbim ölənlərin məzarlıq yeri.
İnsanlıq intihar eləyən gündən,
Yoxdur dirilərin gözdə dəyəri.

İçimdə öldürüb dəfn olanlara,
Kədəri yonmuşam başdaşı deyə.
Bir cümlə cızıbdır üstünə ruhum:
"Sizi öldürəndən bu daş hədiyyə."

Saf hisslər aldanıb, biləndən bəri,
Gizlədib gözlərin qara eynəkdə.
İçimdə kimsəsiz məzarlar üstə,
Hönlürən ümidlər üzün silməkdə.

Kirpikdən atıram asılan səbri,
Ruhum məzarlardan keçir hər gecə.
Cinayət eləyir gözlərim hər gün,
Gözümdən düşənlər qəlbədə öldükcə.

İçdin amansızca

Gözümün yaşından çəkdin hey şərab,
İçdin amansızca xumarlanaraq.
Qərsiz ürəyin-uçurum yolu,
Əzildi hisslərim yuvarlanaraq.

Hər gün damağında çəkdiyən o eşq,
Dərdin tütüsü tək çıxdı başımdan.
Get doldur bədənə baxışlarımı,
Mən çəkim başıma hicrin aşından.

Süz, qalan ömrümün yağışlarını
Qaldır təkliyimin öz şərəfinə.
Dibinə endikcə ruhumun, durma
Əzgin qürurumu süz qədəhinə.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Sən qura bilmədin sevgimə yuva,
Hicrə yuva qurdun eşq budağında.
Olmadı tavanı arzularımın,
Ömrüm gecələdi dərd otağında.

Qoy içib ağlasın, əlində badə
Qırıq qollarımın qanadsızlığı.
Doldur şərəfinə, qeyd etsin ürək
“Sonsuz” ümidimin anasızlığın.

Əllərim utanır

Saçımın tumarı ilişdi, dərdin,
Üstümə atdığı qarmaqlarında.
Sən özgə əlini sıxdığın gündən,
Əllərim utanır barmaqlarımdan.

Taxanda qoluna sən özgə ömrü,
Mən dərdi gəzdirdim sol tərəfimdə.
Sənin qucağına tələsəndə qəm,
Qaldım qismətinin çöl tərəfində.

Çıx, uca bəxtinin eyvanında dur,
Bax, ordan atmışdın mənim canımı.
Girdin yatağına göz yaşlarımın,
Örtdü kirpiklərim qəm yorğanını.

Necə gözəl soyumusan, əzizim

Yanan qəlbin kül üfürən dumanı,
Damağında sümürübdür dünyamı,
Bax, beləcə ağladırısan anamı,
Soyumusan, soyumusan, əzizim.

Kor qalıbdır ümidin eşq çırağı,
Çox sevirəm daha şaxta, sazağı,
Qollarına buz götürüb qucağın,
Soyumusan, soyumusan, əzizim.

Dolu, yağış döyəclədi gözümü,
Öyrənirəm şaxtalara dözüümü,
Əllərimə yaxın gətir buzunu,
Soyumusan, soyumusan, əzizim.

Unudulub soyuduqca, çay kimi,
Buza dönür, acılaşır eşq dəmi,
Toxunduqca buzladırsan sinəmi,
Soyumusan, soyumusan, əzizim.

Çırpıldıqca, əzildikcə bu ürək,
Buz dağına sığınmışam liman tək,
Soyuqluğun buz rəsmiini çəkərək,
Necə gözəl soyumusan, əzizim.

Soruşma

Soruşma nə olub, eşq loxmasının,
Dadı zəhər olub, zəhrimar olub.
Ruhumun qalxdığı ömür pilləsin,
Zalım bəxt dağıdıb, tarimar olub.

Soruşma nə olub, gözümə qalxan,
Bir eşqin ayağı büdrəməkdədir.
İçimdə üşüyən duyğularımın,
Yalın çiyinləri titrəməkdədir.

Soruşma nə olub, dərдин naləsi,
Döyür bir pianist barmaqlarını.
Daha məktub gəlmir, xatirələrdən,
Alıram həsrətin soraqlarını.

Soruşma nə olub, di get, qarşıla,
Sənə qonaq gələn yad baxışları.
İndi məsum ahım poçt qutusundan,
Yollayar evinə lal qarğışları.

Atam kimisən

Dərdlərim əllərimi
Yumruqladı sinəmdə.
Təkliyimdən asıldım,
Qəm gözümdə dinəndə.
Həsərət şahid sevgimə
Sən ruhun hakimisən.
Sən bir az özüm kimi,
Bir az atam kimisən.

Əyiləndə çiyinlər,
Ağriyiram dizimlə.
Payızın nalələri
Qarışanda gözümlə,
Ürəyimə dönmüsən.
Sən bir az özüm kimi,
Bir az atam kimisən.

Otağın aynasından
Gecə baxdı üzümə.
Həsərət çarmıxında
Divan tutdum dözümə.
Mənim dərdim ateist,
Sən məhəbbət dinisən.
Sən bir az özüm kimi,
Bir az atam kimisən.

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

Ruhumu ətirlədim
Gəlişinlə canıma.
Əvvəlimdə yox idin
Gəlib çıxdın sonuma.
Sən ən gözəl finalım,
Möhtəşəm eşq filmisən.
Sən bir az özüm kimi,
Bir az atam kimisən.

MÜNDƏRİCAT

Gəncliyin poetik işığında.....	4
Günəş kimi doğuşun mübarək	17
Şeir seli.....	19
O vaxt məni inandıra bilmişdi, Aysel....	27
Onun lirik "mən"i.....	29
Onun şeirləri obrazlıdır.....	32
Yeni nəfəsə məxsus gənc.....	33
Hər sözü şeir olan şairə.....	34
Fərqli imza.....	36
Onun şeirləri təfəkkürünün məhsuludur ..	37
Ayselın şeirləri çox kövrəkdir	38
Duyğuları dilə gətirən şairə.....	40

POEZİYA

Ad günüdür.....	42
Adam	42
Adın son şəhadətim	43
Ahım qərib	44
Ahlarıdır sənsizlik.....	45
Aldadıram	46
Alnımda tətiklik yazı	46
Ana	47
Ana qəlbidir	47
Ata	48
Atam.....	49
Ayrı ünvanların sakinləriyik	50
Bağışla.....	51

Bermud üçbucağı	52
Bir ovuc ümidsən... ..	53
Bir ümiddir mənimkisi.....	54
Biz eşqin imzasın.....	55
Biz yarandıq yağmurda.....	56
Bu gecə.....	57
Saat-tənha gecə.....	58
Bu şəhərdən gedirəm.....	60
Dərdimin şəklin çəkirəm.....	61
Dərgahına çatmayıır	62
Deyəsən barışdım artıq... ..	62
Dişi quşlar.....	63
Duam ol	64
Dünya dağılır.....	65
Əgər mən olmasam.....	66
Enirəm.....	68
Eşq əsəri.....	69
Gecikdin ömrümə	70
Gedin ona deyın ki.....	71
Getmisən.....	72
Güllələndi.....	73
Gülümsəyən uzaqlar	74
Günah imiş.....	75
Hamısı sevgidəndir	76
Hardasan dostum.....	77
Ülfət Əkbərli	78
Həbs yatdım.....	78
Həyat.....	79
Həyatımın filmi	80
İçirəm qurtum-qurtum.....	80
Layiq deyiləm sənə	81

Mavi xəzər.....	83
Mənə doğrularla gəl	84
Mənə sevməyi öyrədənim	85
Mənim həyatım... ..	86
Mənim taleyim	87
Nağıla bənzər ömrüm	88
Necə qıyım	89
Niyə beləyəm.....	90
Ölüm qucaqla məni	92
Özünü gətir mənə	92
Payız fəsliyəm.....	93
Pianist	94
Pul.....	97
Qadın	98
Qadın olub doğulmaq	99
Qara dərili ömrüm	100
Qara kişmiş	101
Qara mazut ləkəsi... ..	102
Qara ölüm.....	103
Qaytar məni özümə... ..	104
Qiyamət günü.....	105
Qovmağa çalışırlar.....	106
Qoy gedim səndən.....	107
Saxlamaqdadır.....	108
Saxlayacağam.....	109
Sən ömrümə imza atdın.....	110
Səni itirməkdən qorxdum.....	110
Sənin limanında.....	111
Səninəm	112
Sənsizlik.....	112
Sevginə qurmuşam saati	113

Yoxluğunun cazibə qüvvəsi

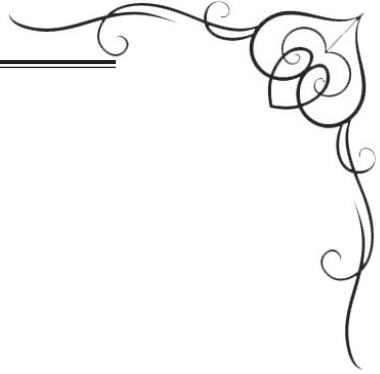
Susdurdular onu	115
Ümid yamadım	116
Uşaqlığım	117
Üstümə çəkməyə yorğan qıسادır	119
Vətənimə	119
Yarım, bağışla məni.....	120
Yaşmaqdayam.....	121
Yenə yağış yağır.....	122
Yoxluğunun cazibə qüvvəsi.....	123
Yoxluğumda.....	124
Soyuq ölkə kimisən.....	125
Küçələr.....	126
Yolla mənə.....	127
Saçımın küləklərində	128
Deməyin ki.....	129
Sən bilməzsən	131
İnan.....	132
Yoxluğunun iynə yeri	133
İtirdim	135
Mən sənə gələcəm	136
Olmaya.....	137
Evcik oyunu	137
İçim müharibə zonası... ..	139
Nişan gedir bir məzara.....	141
Şərab.....	141
Kimsə mən olmayacaq... ..	143
Kəpənək ömrüm.....	144
Bu gün payız kimiyəm	146
Səndən sonra.....	147
Səni gözləyirəm	148
Depresiya.....	150

Bu gün yaman kövrəyəm.....	151
Sən olmayanda	153
Həkim	153
Sən yorulub qaçan zaman.....	154
Sən bilməzsən	155
Oruc tutubdur.....	155
Düyünümüzdür	156
Sevgi məhkəməsi.....	156
Qaytar	157
Mənəm	157
İlahi.....	158
Qəbristan yolu	159
İçdin amansızca.....	160
Əllərim utanır	161
Necə gözəl soyumusan, əzizim	162
Soruşma	163
Atam kimisən.....	164

Elm və təhsil" nəşriyyatının direktoru:
professor Nadir MƏMMƏDLİ

Kompüter dizayneri: Zahid Məmmədov
Kompüter tərtibatçısı: Tünzalə Tağiyeva

Çapa imzalanmış 27.02.2018
Şərti çap vərəqi 10,5. Sifariş № 56
Kağız formatı 60x84 1/16. Tiraj 300

Kitab "Elm və təhsil" nəşriyyat-poliqrafiya
müəssisəsində səhifələnilib çap olunmuşdur.
E-mail: elm.ve.tehsil@mail.ru
Tel: 497-16-32; 050-311-41-89
Ünvan: Bakı, İçərişəhər, 3-cü Maqomayev döngəsi 8/4.

